

STJERNEN

146. ÅRGANG

NUMMER 12

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DECEMBER 1997

STJERNEN

PÅ OMSLAGET:

Forsiden: Den første åbenbaring, af Liz Lemon.
 Bagsiden: Knytbespil, foto: Craig Dimond; Den første
 åbenbaring, af Lowell Bruce Bennett.

BØRNESTJERNENS FORSIDE:

Førtælleren fra Galilæa, af Del Parson.

ARTIKLER

- 2 **BUDSKAB FRA DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB: EN TID TIL TAKNEMLIGHED**
 PRÆSIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 10 **VOR HERRE OG FRELSER**
- 19 **MIN JULEFRAKKE** CHERYL BOYLE
- 20 **FRED I DET HELLIGE LAND** D. KELLY OGDEN OG DAVID B. GALBRAITH
- 26 **STORE ÆNDRINGER I PRÆSTEDØMMETS OG HJÆLPEFORENINGENS**
 UNDERVISNINGSPÅN DON L. SEARLE
- 33 **EN HYLDEST TIL BROR JOSEPH**
- 40 **LYSET OG LIVET** ÆLDSTE DALLIN H. OAKS
- 44 **SELV I DEN DYBESTE SORG** SVEINBJÖRG GUDMUNDSDÓTTIR
- 46 **JEG ER PIONER** CATHERINE RAMOGNINA OG DON O. THORPE

SE SIDE 26

ISÆR FOR UNGE

- 8 **EN NY JULETRADITION** DOUGLAS PRESENCA
- 16 **ET VIDNE OM JESUS KRISTUS** DARRIN LYTHGOE
- 24 **JUL HVER SØNDAG** LOIS T. BARTHOLOMEW

FASTE PUNKTER

- 1 **KOMMENTARER FRA LÆSERNE**
- 25 **BESØGSLÆRERINDEBUDSKABET:**
 »BETÆNK STEDSE, HVORFOR DE ER BLEVET GIVET«

BØRNESTJERNEN

- 2 **EN STOR GLÆDE DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB**
- 4 **SANG: DET ER MIN ELSKEDE SØN** VANJA Y. WATKINS OG MARVIN K. GARDNER
- 6 **SMÅ VENNER: JULESTJERNEN** REBECCA TODD
- 8 **FÆLLESTID: PROFETERNE VIDNER OM JESU KRISTI FØDSEL** KAREN ASHTON
- 10 **OPDAGELSE: DESERET** SHERRIE JOHNSON
- 12 **BARE FOR SJOV: JULEQUIZ** D. A. STONE
- 13 **JULEPYNT: ET STRÅLENDE JULEBILLEDE**
 M. H. MARTIN
- 14 **TRÆTOPSTRADITIONER** VELOY RICHARDS

SE BØRNESTJERNEN
 SIDE 2

SE SIDE 33

SE SIDE 40

SE BØRNESTJERNEN
 SIDE 4

STJERNEN

DECEMBER 1997 • 146. ÅRGANG • NUMMER 12

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift.

Det Første Præsidentskab:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

De Talvs Kvorum:

Boyd K. Packel, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Redaktør:

Jack H. Gaasland

Vejledere:

Jay E. Jensen, John M. Madsen

Curriculum Department:

Adm. direktør: Ronald L. Knighton
Planlægning og redaktionel leder: Brian K. Kelly
Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Redaktion:

Chefredaktør: Marvin K. Gardner
Medredaktør: R. Val Johnson
Assisterende redaktører: David Mitchell, DeAnne Walker
Redaktionsassistenter: Jennifer Greenwood
Planlægning: Maryann Martindale
Tidsskriftsassistenter: Beth Dayley

Design:

Grafisk leder, tidsskrifter: M. M. Kawasaki

Art Director: Scott Van Kampen

Designer: Sharril Cook

Produktionsledere: Jane Ann Peters

Produktion: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,

Matthew H. Maxwell

Sjerner:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Kirkeryt: Susanne Perkins

Redaktionens adresse:

Translation Division
Bonuss Alle 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg
Tlf. 38 11 18 50; fax 38 11 18 51

© 1997 by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Effertyt forbudt

Printed in Germany

Send alle bestillinger, spørgsmål og betaling af

abonnement til Nordisk Distributions Center,

Smedevangen 9, DK-3540 Lyngø,

Tlf. 48 18 77 27; fax 48 18 79 82. Abonnement:

12 numre DKK 85 (inkl. moms og porto). Betaling

over giro 3120988 til Nordisk Distributions Center.

Kirkens internationale tidsskrift udgives månedligt på

dansk, engelsk, finsk, fransk, hollandsk, italiensk, japansk,

kinesisk, koreansk, norsk, portugisisk, samoansk, spansk,

svensk, tongansk og tysk, hveranden måned på indonesisk

og thai; kvartalsvis på bulgarsk, islandsk, russisk, tjeksk

og ungarsk.

USA and Canadian subscription price is \$9.00 per year.

Sixty days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; changes cannot be

made unless both old address and new one are included.

Send USA and Canadian subscriptions and queries to

Salt Lake Distribution Center, Church Magazines,

P. O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Subscription help line: 1-800-453-3860, USA ext. 2947;

Canada ext. 2031. Credit card orders (Visa, Mastercard,

American Express) may be taken by phone. Periodicals

postage paid at Salt Lake City, Utah.

STJERNEN (ISSN 1080-9554) is published by The Church

of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150-3223

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ISSN 0900-2545

97992 110

Danish

KOMMENTARER FRA LÆSERNE

EN JULEBØN

Sidste jul opdagede jeg, at jeg bad om en masse til jeg selv. Men da jeg bad om atfenden den 23. december fyldtes jeg af en vidunderlig følelse, en ubeskrivelig glæde. Følelsen voksede, mens jeg bad. Jeg sagde slet ikke noget om alt det, jeg gerne ville have. Faktisk ændrede min bøn sig fuldstændig. Jeg begyndte at bede for andre mennesker, for dem omkring mig, og jeg bad min himmelske Fader om at tilgive mig for min egoisme. Da jeg var færdig, opdagede jeg, at der var gået en time. Jeg havde aldrig før følt Ånden så stærkt.

Den oplevelse lærte mig, at julen drejer sig om at give, ikke at modtage. Jeg gav ikke noget materiale til nogen, men jeg erfarede senere, at min ydmyge bøn var blevet besvaret. Næsten alle dem, jeg havde bedt for, da min hjerte var fyldt af glæde, havde fået det, jeg havde bedt om.

Jeg sætter stor pris på *Liahona* (spansk); det bringer Ånden ind i alle de hjem, der modtager det.

*Paula Carolina Maíra,
San Miguel Ward,
Mendoza Stav i Argentina*

JULEGLÆDE

Mange tak for »Fars sang« i december-nummeret 1996. Mens jeg læste den, lod jeg tårerne få frit løb, for historien rørte virkelig mit hjerte. Den fik mig til at indse, hvor vigtigt det er at nyde hver eneste julestund, vi har sammen med vores familie.

Mens jeg læste historien, lukkede jeg øjnene og forestillede mig min sidste nat i

himlen. Ligesom pigens far i historien, vuggede min himmelske Fader mig i sine arme og englene sang sangen fra historien. Jeg læser den historie næsten hver eneste aften, og den minder mig om, hvor vigtigt det er at gøre det rette, så jeg en dag kan vende tilbage til min himmelske Faders nærhed.

*Elizabeth Padilla,
Mayaguez i Puerto Rico*

EN VERDENSOMSPÆNDENDE FAMILIE

I gennem et par år har vi nu modtaget *Liahona* på russisk. Dette fantastiske tidsskrift indeholder oplysninger om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges enorme, verdensomspændende familie.

Jeg har været medlem af Kirken i seks år. Der har været svære stunder i mit liv, hvor jeg pludselig er kommet i tanker om situationer fra en eller andens liv, som jeg har læst om i et nummer af tidsskriftet. I sådanne situationer følger jeg en lettelse og glæde over at være medlem af Kirken og en taknemlighed for andre medlemmer af Kirken. Tidsskriftet er med til at udvikle mig, trods mange vanskeligheder.

*Nikolai Aparin,
Yuzhny Posiolok Gren,
Vyborg Distrikt i Rusland*

VELSIGNET MED ÅNDELIG VÆKST

Jeg er født i Elfenbenskysten, og jeg er på mission i mit eget land. Hvert nummer af *L'Étoile* (fransk) velsigner mig med åndelig vækst. Jeg holder meget af Budskab fra Det Første Præsidentskab og de gribende vidnesbyrd fra søskende i fjerne lande. Disse artikler er med til at øge mit vidnesbyrd, så jeg kan opnå urokkelig tro. Jeg opfordrer alle til trofast at læse dette vidunderlige tidsskrift.

*Ældste Bekoin Samson,
Abidjan missionen i Elfenbenskysten*

EN TID TIL TAKNEMLIGHED

Præsident Gordon B. Hinckley

Dette er en tid til at give og en tid til at udvise taknemlighed. Vi erindrer med taknemlighed profeten Joseph Smiths fødsel, som også fejres her i december måned, dagen før juleaften.

Hvor står vi dog i stor gæld til ham. Hans liv begyndte i Vermont og endte i Illinois, og hvor skete der dog meget vidunderligt mellem den beskedne begyndelse og det tragiske endeligt. Det var ham, som gav os den sande kundskab om Gud, den evige Fader, og hans opstandne Søn, Herren Jesus Kristus. I løbet af den korte tid, hans første åbenbaring varede, erfarede han mere om Guddommens natur end alle dem, som gennem århundrederne havde drøftet emnet i de vises råd og de lærdes forsamlinger. Han gav os den storslåede Mormons Bog som et andet vidne om den levende Guds Søn. Af dem, der havde besiddet disse ting i oldtiden, fik han overdraget præstedømmet, magten, gaven, myndigheden og nøglerne til at tale og handle i Guds navn. Han gav os Kirkens organisation og dens store og hellige mission. Gennem ham blev det hellige tempels nøgler gengivet, så mænd og kvinder kan indgå evige pagter med Gud og det store virke for de døde kan bane vejen for evige velsignelser.

Gud være lovet for profeten Joseph. Det var ham, der bragte os den sande kundskab om Gud, den evige Fader, og hans opstandne Søn Jesus Kristus.

TIL VENSTRE: UDSNIT AF PROFETEN ESAJAS FORUDSÆTTER KRISTI FØDSEL, AF HARRY ANDERSON. HEROVER: DEN FØRSTE ÅBENBARING, AF DEL PARSON.

*Stor er hans væld, hans præstedom varigt
evigt og altid han nøgleme har;
ædel og tro han sit rige vil arve,
hyldet af hellige kronen han ta'r*
(Priser profeten, *Salmer og sange*, nr. 17).

Han var et redskab i den Almægtiges hænder. Under ledelse af Jesus Kristus var han den tjener, der medvirkede til dette store sidste dages værk.

Vi ser på ham med ærefrygt. Han er denne udelings store profet. Han indledte dette store og mægtige værk, som breder sig over hele kloden. Han er vores profet, vores åbenbarer, vores seer og vores ven. Lad os ikke glemme ham. Lad ikke hans minde blive glemt her under julehøjtideligheden. Gud være lovet for profeten Joseph.

Denne juletid er en vidunderlig tid. Skønt den kristne verden ikke har den forståelse af tingene, som vi har, så stopper alle op og tænker med taknemlighed på Guds Søns fødsel.

For nu at citere Phillips Brooks:

*Overalt, overalt er det jul i nat!
Jul i granernes og fyrrenes land,
jul på palmøer med tropisk sand,
jul i bjerge med islag så glat,
jul i marker og blomstrende krat ...
For Kristusbarnet, som kommer, er alles drot,
intet slot er for stort, intet hus for småt
(»Christmas Everywhere,«
fra *Best-Loved Poems of the LDS People*,
red. Jack M. Lyon med flere, 1966, side 30).*

Det er i den ånd, vi strækker armene ud til alle med den kærlighed, som er selve indbegrebet af Jesu Kristi evangelium. Vi sidste dages hellige er en vældig skare mennesker, der er knyttet sammen af en enighed i kærlighed og tro. Vores velsignelser er store, som folk og som enkeltpersoner. I vore hjertes nærer vi en fast og urokke-

lig overbevisning om vor Herre Jesu Kristi guddommelige mission. Han var Det Gamle Testaments store Jehova, Skaberen, som under Faderens ledelse skabte alt, »og uden ham blev intet til af det, som er« (Joh 1:3). Han var den lovede Messias, som kom med helbredelse under sine vinger. Han var miraklernes mand, den store læge, opstandelsen og livet. Han er det eneste navn under himlen, som vi kan blive frelst ved.

Han var hos sin Fader fra begyndelsen. Han blev kød og tog bolig blandt os, »og vi så hans herlighed, en herlighed som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed« (Joh 1:14).

Alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, »dem, der tror på hans navn« (Joh 1:12).

Han kom som en gave fra Faderen. »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Joh 3:16).

Han nedsteg fra sin trone i det høje og kom til jorden for at blive født i en stald i en besat nation. Han vandrede på Palæstinas støvede veje, hvor han helbredte de syge, forkyndte sin lære og velsignede alle, som tog imod ham.

Han kom ikke »til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham« (Joh 3:17).

For ikke så længe siden vandrede vi der, hvor han havde gået. På hyrdernes mark, i Betlehem, Nazaret, Kana, Galilæa, Jerusalem, Getsemane Have, Golgata og ved den tomme grav. Vi fornemmede storheden og underet ved denne mand, som hed Jesus.

Han belærte os om alt det vidunderlige, som hører Gud til. Han åbnede forståelsens øjne på dem, som ville lytte. Han var lovens opfyldelse, det offer, som afskaffede alle andre ofre.

»For et barn er os født, en søn er givet os, og herredømme skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Råd giver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste« (Es 9:5).

UDSNIT AF KRISTUS SKABER JORDEN, AF ROBERT T. BARRETT

Han var Det Gamle Testaments store Jehova, Skaberens, som under sin Faders ledelse skabte alt, »og uden ham blev intet til af det, som er« (Joh 1:3).

»Men der skyder en kvist fra Isajs stub, et skud groer frem fra hans rod.

Over ham hviler Herrens ånd, visdoms og indsigts ånd, råds og styrkes ånd, kundskabs og gudfrygts ånd;

han lever og ånder i frygt for Herren. Han dømmes ikke efter, hvad øjnene ser, fælder ikke dom efter, hvad hans ører hører;

han dømmes de svage med retfærdighed, fælder retfærdig dom over landets hjælpeløse. Han slår voldsmanden med sin munds stok, og med læbernes ånde dræber han den uretfærdige;

retfærdighed er bæltet om hans lænder, trofasthed bæltet om hans hofter« (Es 11:1-5).

På højen Golgata gav han sit liv for enhver af os. »Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?«

(1 Kor 15:55).

Vi ærer hans fødsel. Men uden hans død ville hans fødsel blot have været en blandt mange. Det var den forløsning, som han udvirkede i Getsemane Have og på korset på Golgata, som gjorde hans gave udødelig, universel og evig. Han ydede den store soning for menneskeheden syndet. Han var opstandelsen og livet, »førstegrøden af dem, der er sovnet hen« (1 Kor 15:20). Takket være ham skal alle mennesker opstå fra graven.

Men derudover belærte han os om vejen, sandheden og livet. Han gav os de nøgler, som kan føre os til udødelighed og evigt liv.

Vi elsker ham. Vi ærer ham. Vi takker ham. Vi tilbeder ham. Han har gjort det for hver eneste af os og for hele menneskeheden, som ingen anden kunne have gjort. Gud være lovet for den gave, som er hans elskede Søn, vor Frelser, verdens Forløser, det Lam uden plet, der blev ofret for alle mennesker.

Det var ham der ledte genoprettelsen af dette, hans

værk, i denne tidernes fyldes uddeling. Dette er hans Kirke, som bærer hans navn.

*Fryd dig, o jord, bered dig nu,
tag mod din Konge stor.
Lad hvert et hjerte frydes
i himmel og på denne jord
(Fryd dig, o jord, Salmer og sange, nr. 124).*

Julen er mere end træer og glitrende lys, mere end legetøj og gaver og julepynt i alle afskygninger. Den er kærlighed. Den er Guds Søns kærlighed til alle mennesker. Den når videre, end vi kan fatte. Den er storslået og smuk.

Den er fred. Den fred, der trøster, opløfter og velsigner alle, der tager imod den.

Den er tro. Tro på Gud og hans evige Søn. Den er tro på hans vidunderlige vej og budskab. Den er tro på ham som vores Forløber og Herre.

Vi bærer vidnesbyrd om, at han lever. Vi vidner om hans guddommelighed. I denne tid med inderlig taknemlighed erkender vi hans dyrebare gave til os og lover ham vores kærlighed og tro. Det er det, som julen egentlig drejer sig om.

Vi sender kærlighed og hilsener til jer alle. Må I, hvor I end befinder jer i verden, få en vidunderlig jul. Må der herske fred og kærlighed og venlighed i jeres hjem. Må I ægtemænd smile kærligt til jeres hustruer. Må I hustruer kende glæden ved at være elsket og æret og respekteret og set op til. Må jeres børn være lykkelige og fyldt med den ubeskrivelige magi, som er selve julens ånd. Må de af jer, som er enlige finde trøst i visheden om, at I ikke er alene, at Jesus står som jeres ven. Han kom »for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge, og lede vore fødder ind på fredens vej« (Luk 1:79).

Må det blive en lykkelig og vidunderlig højtid. Vi efterlader jer en velsignelse, en julevelsignelse, at I må være lykkelige. Må selv de, hvis hjerter er tunge af

Vi højtideligholder Frelserens fødsel. Men uden hans død, ville den fødsel blot have været en blandt mange. Han var opstandelsen og livet. Takket være ham skal alle mennesker opstå fra graven.

sorg, atter komme på fode med den lindring, som kun opnås gennem ham, som trøster og forsikrer. »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig!« (Joh 14:1).

Som han sagde i sin sværeste stund: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst« (Joh 14:27).

Må vi i ånden af denne storslåede forjættelse og gave alle glæde os i denne velsignede juletid.

FORSLAG TIL SAMTALEEMNER FOR HJEMMELÆRERNE

1. Lad os ikke i denne juletid glemme Joseph Smith jun., som blev født i december, han, som er denne udlednings store profet. Gud være lovet for ham.

2. I denne juletid stopper hele den kristne verden op og mindes med taknemlighed Guds Søns fødsel, han, som er den store Jehova, Skaberen, som under Faderens ledelse skabte alt, den lovede Messias, det eneste navn under himlen, hvorved vi kan blive frelst.

3. Vi højtideligholder Jesu fødsel, men uden hans død ville den blot have været en blandt mange. Han sonede for menneskeheds synden. Han belærte om vejen, sandheden og livet. Han er porten til udødelighed og evigt liv.

4. Julen er mere end glitrende lys, legetøj og gaver. Den er kærlighed – Guds Søns kærlighed til hele menneskeheden. Den er fred – den fred, som trøster, opløfter og velsigner alle, der tager imod den. Den er tro – tro på Gud og hans evige Søn. □

EN NY JULETRADITION

Douglas Presença

I julen 1995, da jeg var 13 år gammel, talte min familie om at skabe en ny juletradition. Vi søgte længe efter den helt rigtige idé i vores kvarter i Manaus-Amazonas i Brasilien. Men tiden gik, og vi havde endnu ikke fået omsat nogle af vores ideer i praksis.

Juleaften faldt på en søndag det år, og som sædvanlig tilberedte mor en kylling i ovnen. Det var ikke rigtig søndag, hvis vi ikke fik kylling. Men denne bestemte søndag tilberedte mor tre kyllinger i stedet for de sædvanlige to. Hun pakkede den ekstra kylling ind i stanniol og lagde den i en pose. Så tog hun en af de 300 kager, som hun havde bagt og skulle sælge.

»Det her er gaver,« fortalte hun os. »Ved I, hvem de er til?«

Vi gættede på nogle af vores venner, naboer og søskende fra wardet. Men vi gættede ikke rigtigt.

Så sagde hun: »Det er til Banel.«

Vi blev helt stille. Banel var en dreng på min alder, som boede sammen med sin bedstemor i et fattigt, lille hus. Han var også kvarterets skræk. Han brød ind i biler, hvis de ikke var låst. Han stjal en af vores venners tegnebog og rev alle hans papirer i stykker. Han kastede sten efter hundene og truede de legende børn. Naboerne ville anmelde ham til politiet for at få ham væk fra gaden.

Men da vi kom os over vores forbavelse, gav vi hende ret. Min far, min otte-årige bror og jeg tog kyllingen og kagen og gik hen for at besøge Banel. Han var hjemme og kom ud, da vi spurgte efter ham.

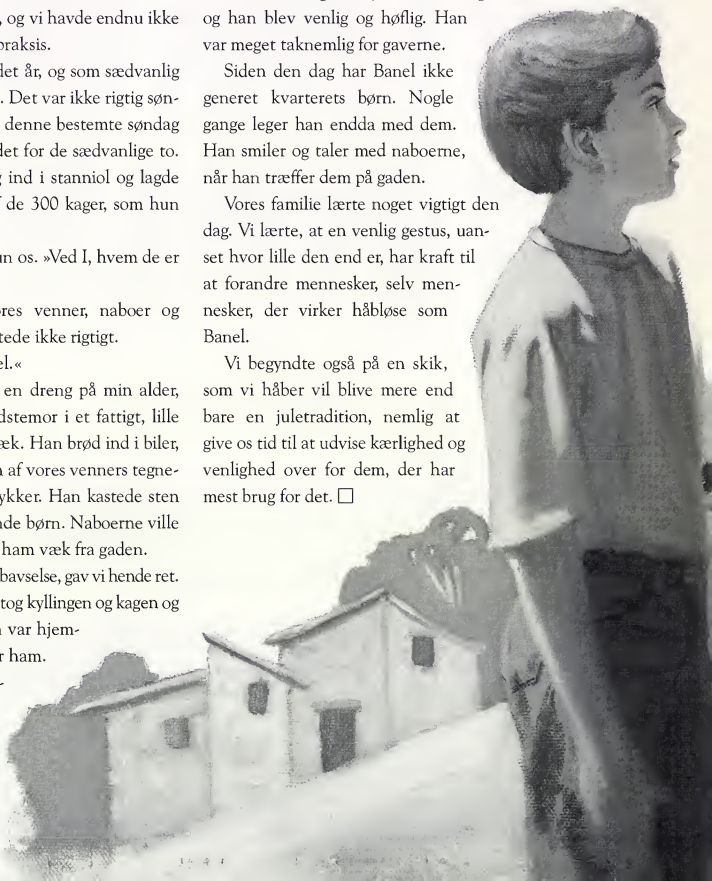
Han så mistroisk ud. Han troede, vi var kommet for at klage over noget. »Hvad er der? Hvad er der?« spurgte han hele tiden.

Min far smilede bare og rakte ham gaverne. Banel blev meget overrasket. »Er det til mig?« spurgte han. Hans ansigtsudtryk ændrede sig, og han blev venlig og høflig. Han var meget taknemlig for gaverne.

Siden den dag har Banel ikke generet kvarterets børn. Nogle gange leger han endda med dem. Han smiler og taler med naboerne, når han træffer dem på gaden.

Vores familie lærte noget vigtigt den dag. Vi lærte, at en venlig gestus, uanset hvor lille den end er, har kraft til at forandre mennesker, selv mennesker, der virker håbløse som Banel.

Vi begyndte også på en skik, som vi håber vil blive mere end bare en juletradition, nemlig at give os tid til at udvise kærlighed og venlighed over for dem, der har mest brug for det. □

VOR HERRE OG FRELSE

Lige fra Adam med den stærke tro, til Esajas med de smukke og poetiske ord, til profetens Josefs enkle kraft og helt frem til Kirkens ledere i dag har alle profeterne erklæret, at Gud lever og at hans enbårne Søn er vor Herre og Frelser. På denne årstid, hvor vi fejrer Jesu Kristi fødsel, er det især godt at høre dem, vi opretholder som særlige vidner om Kristus, bære vidnesbyrd om, at Jesus er vores Frelser, og at vi gennem ham vil finde evigt liv.

Præsident Gordon B. Hinckley

»Hver gang dødens kolde hånd rammer, skinner den triumferende figur af Jesus Kristus gennem det øjeblikkelige tristhed og mørke, Guds Søn, han, som ved sin uforgjævelige og evige magt overvandt døden. Han er verdens Forløser. Han gav sit liv for hver enkelt. Han tog det igen og blev førstegrøden af dem, som sov.

Han står triumferende som Kongernes Konge over alle andre konger.

Han står som den Almægtige over alle herskere. Han er vores trøst, når den jordiske nats mørke tæppe lægger sig over os ...

Højt over hele menneskeheden står Jesus Kristus, den herlige Konge, den ubesmittede Messias, Herren Immanuel ...

Han er vor Konge, vor Herre, vor Mester, den levende Kristus, som står ved Faders højre side. Han lever! Han lever, strålende og vidunderlig, den levende Søn af den levende Gud« (Stjernen, juli 1996, side 68).

Præsident Thomas S. Monson

»Med drengens fødsel i Betlehem fremstod en større begavelse, en magt stærkere end våben og en rigdom større end Cæsars mønter. Barnet skulle blive Kongernes Konge og Herrens Herre, den lovede Messias, nemlig Jesus Kristus, Guds Søn.

TIL VESTRE: KRISTUS KALDER PETER OG ANDREAS. AF JAMES TAYLOR. HAWWOOD. TIL HØJRE: JESU FØDSEL. AF CARL BLOCH. ORIGINALEN HENFINDER SIG TIL FREDERIKSBORG SLOTSKIRKE. GERINGVET MED TILAUDELSE FRA FREDERIKSBORG MUSEUM.

Han, der blev født i en stald og lagt i en krybbe, kom fra himlen for at leve på jorden som et dødeligt menneske og oprette Guds rige. I løbet af sit jordiske virke underviste han menneskene om den højere lov. Hans herlige evangelium ændrede verdens tankegang. Han velsignede de syge. Han fik de lamme til at gå, de blinde til at se og de døve til at høre. Han vakte endda de døde til live igen ...

Hans mission, hans virke blandt menneskene, hans belæringer om sandheden, hans barmhjertigheds-geminger og hans urokkelige kærlighed til os vækker vores taknemlighed og varmer vores hjerte. Jesus Kristus, verdens Frelser – selveste Guds Søn – var og er den største pioner, for han er gået i forvejen og har vist alle andre, hvilken vej de skal følge« (Stjernen, juli 1997, side 55-56).

Præsident James E. Faust

»Forsoningen og opstandelsen har fundet sted. Vor Herre og Frelser har lidt den forfærdelige smerte i Getsemane Have. Han har udført det største offer ved at dø på korset og derefter bryde dødens bånd.

Vi nyder alle godt af forsoningens og opstandelsens enorme velsignelser, gennem hvilke den guddommelige helingsproces kan virke i vores liv. Smerten kan erstattes af den glæde,

som Frelseren har lovet. Til den tvivlende Thomas sagde Jesus: 'Vær ikke vantro, men troende' (Joh 20:27) ...

Jeg vidner om den storslåede forsoning og overvindelsen af dødens bånd, der udvirkedes af Jesus Kristus, som vitterlig vil tørre vores tårer bort. Det har jeg et vidnesbyrd om. Jeg har modtaget det gennem Helligånden« (Stjernen, januar 1997, side 53-56).

Præsident Boyd K. Packer

»På grund af Kristi vilighed til at gøre det, kunne barmhjertighedens og retfærdighedens krav tilfredsstilles, den evige lov opretholdes, og der kunne tilvejebringes den formidling, som var nødvendig, for at jordske mennesker kunne forløses.

Jesus påtog sig af egen fri vilje at lide straffen for hele menneskeheden for den totale mængde af ugudelighed og laster – for den brutalitet, umoral, perversitet og fordærv, for stofmisbrug, for drab, tortur og terror, ja, for alt det dårlige, som nogen- sinde er eller vil blive gjort på denne jord« (Stjernen, juli 1988, side 62).

Ældste L. Tom Perry

»En plan blev fremlagt for os, som vi skulle følge fra begyndelsen. Den centrale figur i hans frelsesplan er vor

Herre og Frelser Jesus Kristus. Hans sonoffer for hele menneskeheden er hovedbegivenheden i historien for vor himmelske Faders børn her på jorden. Hver enkelt, som accepterer hans guddommelige plan, må acceptere vor Frelseres rolle og indgå pagt om at holde lovene i denne plan, som han har udviklet for os« (Stjernen, juli 1996, side 58).

Ældste David B. Haight

I 1989 blev ældste Haight alvorligt syg og blev hasteindlagt. Ved oktoberkonferencen 1989 fortalte han, at mens han var bevidstløs befandt han sig »i stille og fredfyldte omgivelser ... bevidst om to personer, der befandt sig lidt borte på en bjergskråning ...

Jeg hørte ingen stemmer, men jeg havde en fornemmelse af, at jeg befandt mig i nærheden af noget helligt, i en hellig atmosfære. I timerne og dagene derefter blev mit sind atter og atter indprentet Menneskesønnens evige mission og ophøjede stilling. Jeg vidner for jer, at han er Jesus Kristus, Guds Søn, alles Frelser, menneskehedens Forløser, som skænker os uendelig kærlighed, barmhjertighed og tilgivelse. Han er verdens liv og lys. Jeg vidste forinden, at dette er sandheden – det har jeg aldrig været i tvivl om. Men nu har jeg vished for disse guddommeli-

ge sandheder, fordi Ånden har indprentet det i mit hjerte og i min sjæl på en højst usædvanlig måde« (Stjernen, januar 1990, side 55).

Ældste Neal A. Maxwell

»Alma åbenbarede, at Jesus ved, hvordan han skal hjælpe os midt i vores sorg og smerte, netop fordi Jesus allerede har båret vores sorg og smerte (se Alma 7:11-12). Han har selv oplevet dem, så han har betalt dyrt for sin medfølelse. Vel fatter vi det ikke mere, end vi forstår, hvordan han har alle menneskers synder, men hans forsoning forbliver den befriende og bekræftende kendsgerning.

Det er ikke noget under, at vi af alt det, som vi kunne lovprise Jesus for, når han vender tilbage i majestæt og herlighed, især vil prise ham for hans 'omme kærlighed' og hans 'godhed'. Og vi vil prise ham i al evighed!« (Stjernen, juli 1997, side 11).

Ældste Russell M. Nelson

»Jeg græder af glæde, når jeg overvejer betydningen af alt dette. At være forløst er at være forsonet – modtaget i Guds inderlige omfavnelse med et udsagn ikke alene om hans tilgivelse, men om at vi er ét i hjerte og sind. Hvilket privilegium!

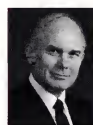
DET TVIVLENDE THOMAS. AF CAR. BLOCH/ARRESTOCK

»Til den tvivlende Thomas sagde Jesus: 'Vær ikke vantro, men troende'« (Joh 20:27)

Som et af de 'særlige vidner om Kristi navn i hele verden' bærer jeg vidnesbyrd om, at han er den levende Guds Søn. Jesus er Kristus – vor forsonende Frelser og Forløser. Dette er hans kirke, gengivet for at velsigne Guds børn og for at forberede verden til Herrens andet komme« (Stjernen, januar 1997, side 33-34).

Ældste Dallin H. Oaks

»Vor Skaber og Forløser er også vor lærer. Han lærte os, hvordan vi skal leve. Han gav os bud og befalinger, og hvis vi følger dem, så bliver vi velsignet og lykkelige i denne verden og får evigt liv i den verden, som kommer.

Således ser vi, at vi altid bør erindre ham, der gav os livet på jorden, ham, som viste os vejen til en lykkelig tilværelse, og ham, der forløste os, for at vi kan blive udødelige og få evigt liv« (Stjernen, juli 1988, side 26).

Ældste M. Russell Ballard

»Jeg tænkte på den glæde, som vil fylde vores hjerte, når vi fuldt ud forstår den evige betydning af den største redningsaktion af alle – da vor Herre Jesus Kristus reddede Guds familie. For det er takket være ham, at vi har løfte om evigt liv. Vores tro på vor Herre Jesus Kristus er den kilde til åndelig kraft, som vil give jer og mig vished om, at vi ikke har noget at frygte på rejsen. Jeg ved, at vor Herre Jesus Kristus lever, og at hvis vi har urokkelig tro på ham, vil ... han føre os sikkert gennem vores jordiske rejse« (*Stjernen*, juli 1997, side 61).

Ældste Joseph B. Wirthlin

»Jesus er vor himmelske Faders førstefødte Søn i ånden og Guds Enbårne Søn i kødet. Han er en Gud, en af de tre i Guddommen. Han er menneskenes Frelser og Forløser. I det førjordiske råd, hvor vi alle var til stede, anerkendte han Faderens størstslåede plan for sine børns lykke og blev af Faderen udpeget til at sætte den plan i værk. Han anførte det godes styrke mod Satan og hans tilhængere i den kamp om menneskesjæle, der begyndte før denne jord blev dannet. Den kamp fortsætter i dag. Vi var alle på Jesu side den gang,

og vi er på Jesu side i dag« (*Stjernen*, januar 1997, side 67-68).

Ældste Richard G. Scott

»Jesus Kristus besad fortjenester, som ingen andre af vor himmelske Faders børn på nogen måde kan besidde. Han var en Gud, Jehova, før sin fødsel i Betlehem. Hans Fader gav ham ikke kun hans åndelige legeme, men Jesus var hans Enbårne Søn i kødet. Vor Mester levede et fuldkomment, syndfrit liv, og var derfor fri fra retfærdighedens krav. Han var og er fuldkommen i enhver egenskab, herunder kærlighed, barmhjertighed, tålmodighed, lydighed, tilgivelse og ydmyghed. Hans barmhjertighed betaler vores gæld til retfærdighed, når vi omvender os og adlyder ham. Vi vil selv med vores bedste indsats ikke gøre det tilstrækkelig godt, alligevel vil vi på grund af hans nåde blive frelst 'trods alt, hvad vi formår' (2 Nephi 25:23)« (*Stjernen*, juli 1997, side 57-58).

Ældste Robert D. Hales

»Vores kundskab om og forståelse af læren om, at Gud lever og Jesus er Kristus, og at vi har mulighed for at opstå og leve i Gud Faderens og hans Søn Jesu Kristi næthed, gør det muligt at udholde tragedier, som ellers ville

være uudholdelige. Denne lære giver et klart håb i en ellers mørk og trist verden. Den besvarer de enkle spørgsmål om, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her og hvor vi skal hen. Det er sandheder, som skal forkyndes og efterleves i vore hjem.

Gud lever. Jesus er Kristus. Genem hans forsoning vil vi alle få lov at opstå. Dette er ikke blot en velsignelse for den enkelte, det er meget mere. Det er en velsignelse for enhver af os og vores familier« (*Stjernen*, januar 1997, side 64).

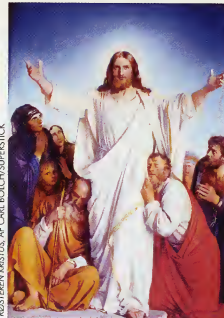
Ældste Jeffrey R. Holland

»Livet har sin del af frygt og fiasko. Sommetider kan man ikke helt leve op til det, man gerne vil. Sommetider har vi tilsyneladende hverken indadtill eller udadtill styrke til at fortsætte. Nogle gange svigter andre os, eller økonomien og omstændighederne svigter os. Livet kan med dets problemer og sorger give os en følelse af, at vi er meget ensomme.

Men når vi møder svære tider, vidner jeg om, at der er én ting, der aldrig nogensinde vil svigte os. En ting, der alene vil klare prøven – til alle tider, i alle prøvelser, i alle vanskeligheder og i alle overtrædelser. Ét ophører aldrig – og det er Kristi rene kærlighed ...

Jeg vidner om, at Kristus elsker os, som er i verden, og han elsker os til

TROSTENEN KRISTUS, AF CARL BONCHOUPESTICK

”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile” (Matt 11:28).

det sidste. Hans rene kærlighed svigter os aldrig. Ikke nu. Aldrig. Aldrig» (Stjernen, januar 1990, side 24).

Eldste Henry B. Eyring

»Hans elskede Søn Jesus Kristus, vor Frelser, har lidt og betalt for vores synder og de menneskers synder, som vi endnu ikke har truffet. Han har en fuldkommen forståelse af ethvert menneskes følelser, lidelser, prøvelser og behov ...

Jeg er taknemlig for, at jeg lige så sikkert som apostlene Peter, Jakob og Johannes ved, at Jesus er Kristus, vor opstandne Herre, og at han er vores talsmand hos Faderen. Jeg ved, at Faderen bar direkte vidnesbyrd om sin elskede Søn, da han præsenterede den opstandne Herre for drengen Joseph Smith i den hellige lund« (Stjernen, januar 1997, side 32). □

ET VIDNE OM JESUS KRISTUS

Darrin Lythgoe

S om sidste dages hellig er det dit ansvar at stå som et vidne om Kristus »til alle tider, i alle ting og på alle de steder, hvor I skulle befinde jer« (Mosiah 18:9). Det betyder, at man skal holde høje standarder og være et eksempel for andre, hvor som helst man er, og uanset hvad man gør. Det kan være svært at følge den sti, som Jesus gik på, men det er ikke umuligt. Hvis det lykkes for dig, vil andre måske følge efter. Her er nogle forslag, som kan hjælpe dig med at yde en bedre indsats.

Handlinger

- Når du står i en vanskelig situation eller måske bare er i tvivl om, hvad du skal gøre, så spørg dig selv: Hvad vil Jesus have, at jeg skal gøre? Så kan du handle ud fra svaret.
- Stå fast ved din overbevisning, selv om den måske er upopulær. Det kan betyde, at du bliver nødt til at gå tidligt hjem eller måske sige nej til nogle fester, men de rette mennesker vil respektere dig for det. Det kan også give dig uventede muligheder for at være missionær.
- Fortæl om evangeliet, når som helst du har mulighed for det. Bed om vejledning,

mens du ser efter den rette chance. Helligånden vil hjælpe dig, når tiden er inde.

- Inviter dine venner med til AP-UP-aktiviteter, møder i Kirken og familieaften. Husk at være en betænkning og opmærksom vært eller værtinde.
- Efterlev det, du tror på. Du skal med andre ord efterleve evangeliet. Den bedste måde at være et vidne om Kristus på er trods alt ved at være som Kristus.
- Tjen andre villigt, muntert og ofte. At yde tjeneste kan være noget så enkelt som at åbne en dør eller gå et ærinde. Vent ikke på, at nogen spørger dig.
- Læs og studér skrifterne hver dag, om det så bare er nogle få minutter. Hvis du har problemer med at huske det, så anbring en huskeseddel et sted, hvor du vil få øje på den. Det vil gøre det lettere for dig at have Ånden med dig, og det gør det også lettere at efterleve standarderne. Du vil også være bedre forberedt, når dine venner stiller dig spørgsmål.
- Efterlev visdomsordet. Hvis dine venner spørger dig hvorfor, så lad være med at komme med udflytter. Benyt chancen til at fortælle, hvad du tror på.
- Brug et pænt sprog. Sjofelheder og banderi drukner alt andet, som du siger, og det hjælper ikke andre til at tænke gode tanker.

- Hold sabbatten hellig. Gå frem for alt i kirke og undgå arbejde og fritidsaktiviteter.
- Bær dit vidnesbyrd, når du føler dig tilskyndet til det, hvad enten det er i kirken eller i selskab med en god ven. Et vidnesbyrd behøver ikke altid at blive udtrykt formelt eller afsluttet med et *amen*.
- Gå den ekstra mil, når du tjener andre. Meget lidt andet vil få dig til at føle dig så godt tilpas.
- Hvis du har en kaldelse i Kirken, så gør dit bedste for at ære din kaldelse, og udfør den med glæde, uanset hvad det så er. Det kan godt være, at den ikke virker betydningsfuld, men du yder ikke desto mindre tjeneste. Nogen er afhængig af dig.

Indstilling

- Vær glad. Der vil altid ske dårlige ting, men derfor kan du godt være positiv. Se efter det gode i enhver situation. Hvis du er munter og optimistisk, så vil dem, du omgås, stræbe efter at være lige så motiverede.
- Vær en god ven. Vær loyal, pålidelig, opmuntrende og medfølende over for dem, du omgås. Vær den slags ven, som du mener, at Frelseren ønsker, du skal være.
- Når du drøfter evangeliet med dine venner, bør du være ligefrem, men ikke dominerende.
- Lad være med at skamme dig over din tro eller bekymre dig om, hvad andre mener (se Rom 1:16). Lad dit lys skinne! Hvis nogen stiller spørgsmål om Kirken, så

tal med selvsikkerhed uden at komme med undskyldninger.

- Vær en god sportsmand i alt det, du deltager i. Hvis du taber, så tag dig ikke af det. Hvis du vinder, så lad være med at prale.
- Hvis andre sårer dig, så vend den anden kind til. Tag det med ro, tilgiv dem og gør noget godt mod dem i stedet. Resultatet vil overraske dig.
- Vær ærlig. Beslut dig på forhånd til at sige sandheden, uanset hvad omstændighederne så er.
- Vær ydmyg med hensyn til dine resultater, dit tøj, dine karakterer, dine venner og alt mulig andet, som du kunne føle dig fristet til at prale af. I stedet for at fiske efter komplimenter, bør du sørge for at give dem. På den måde får du andre til at få det bedre med sig selv.
- Vær ærbødig både i og udenfor Kirken. Om søndagen bør du lytte stille til talerne og lærerne. I andre situationer bør du holde latteren og spøgefuldhederne under kontrol.

Fremtoning

- Klæd dig rent og pænt. Se ud som et vidne om Kristus.
- Vær altid velsoigneret.
- Vær altid velklædt til kirkemøder og aktiviteter.
- Vær vågen. Hør efter under møderne og når andre taler.
- Undgå det onde i enhver skikkelse.
- Sidst, men ikke mindst: Smil! Det smitter. □

Min julefrakke

Cheryl Boyle

Da min mand Mick døde pludseligt, var jeg fuldstændig knust. Han havde været en konstant kilde til inspiration, godhed og tålmodighed. Jeg spekulerede på, hvordan jeg skulle kunne opdrage vores fem børn uden ham.

Shauna var min besøgs lærerinde på det tidspunkt. Af og til tog hun og hendes mand Jim, som også var min hjemmelærer, mig med ud til en film eller med i templet.

Da det blev efterår og vejret blev koldere, fandt jeg min frakke frem fra skabet. Den var omkring 15 år gammel og så meget slidt ud. Jeg skammede mig over at have den på, når jeg gik ud med Shauna og Jim. Foret var itu, og hver gang Jim hjalp mig med at få frakken på, hang min hånd fast i foret.

Da julen nærmede sig, følte jeg mig ensom. Det var min første jul uden Mick, og jeg savnede ham meget. Jeg forsøgte at virke glad for børnenes skyld, men det var svært.

Et par dage før jul kom Jim, Shauna og deres ældste datter på besøg. De gav mig en smukt indpakket gave med et kort på. Der stod: »Til Cheryl. Fra Mick.« Tårerne begyndte at løbe ned ad mine kinder. Inde i æsken lå den smukkeste frakke, jeg nogensinde havde set. Den passede mig perfekt. »Vi vidste, at hvis Mick havde været her, så ville han have købt den til dig,« sagde de.

Hver gang jeg har frakken på, er der altid en eller anden, der fortæller mig, hvor smuk jeg ser ud. Jeg ved, at det er, fordi jeg stråler af glæde – for jeg tænker på min hjemmelærers, min besøgs lærerindes og min mands kærlighed, hver gang jeg tager den på. □

FRED I DET HELLIGE LAND

D. Kelly Ogden og David B. Galbraith

Det land, som i de seneste århundreder har været kendt som Palæstina og Israel, blev i oldtiden lovet til Abrahams efterkommere. Skønt pagten blev bekræftet over for en bestemt linje af Abrahams efterkommere, nemlig efterkommerne af Isak og Jakob (eller Israel; se 1 Mos 17:19-22), så blev pagtens velsignelser, som omfatter både land og arv, lovet til alle, som vil komme til Gud og holde hans bud, hvorved de bliver et »pagtsfolk« (2 Nephi 30:2; se også 5 Mos 11:9, 16-17; Abraham 2:6-11).

Jøderne, der er en gren af Abrahams slægt, var drevet bort fra landet i århundreder på grund af krige og landflygtighed. Nogle jøder vender nu tilbage til det gamle land. Denne tilbagevenden opfylder mange profetier om, at en rest af Israel skulle samles i deres gamle hjemland i de sidste dage (se

Zak 2:12; 8:7-8; Ez 11:17; 28:25; 36:24; 37:21; 5 Mos 30:3; Es 11:12; Jer 16:14-15; 30:3).

Konflikt i det hellige land

Det land, som millioner af jøder nu vender tilbage til efter 2000 års landflygtighed, har været beboet af mange nationer, stammer og folk. Den nuværende politiske konflikt er opstået, fordi andre efterkommere af Abraham, nemlig de arabiske palæstinensere, har haft en lang, uafbrudt fysisk tilstedeværelse i det samme land og gør krav på det. De nuværende internationale love synes at understøtte deres krav. Set fra arabernes synspunkt skyldes den jødiske tilstedeværelse i deres land hverken »guddommelig ret« eller »historisk krav,« men er udelukkende en militær besættelse. Så både de israelske jøder (der er efterkommere af Abraham gennem hans barnebarn Jakob eller Israel) og de arabiske palæstinensere (der er efterkommere af Abraham gennem hans søn Ismael) gør krav på at være ejere af det samme stykke jord.

Det, der ligger til grund for de politiske konflikter i det hellige land, er de religiøse følelser, som knytter jøder, kristne og muslimer til landet, og især til Jerusalem. Kombinationen af religion og politik fører ofte til, at de dybeste følelser vækkes og folk knyt-

ter sig indædt og hengivent til bestemte steder og symboler.

Tre af verdens store religioner betragter de 14 hektarer, der udgør tempelberget eller *Haram esh-Sharif* (Den ædle helligdom), som en helligdom. Jøder og kristne mindes Abrahams villighed til at ofre Isak på den høj, hvor to af Herrens templer senere stod igennem 1000 år. Muslimerne derimod betragter den samme høj, som det sted, hvor Abraham var villig til at ofre sin søn Ismael, og hvorfra Muhammed ifølge traditionen fór til himmels i et natligt syn. Dette sted er så helligt for dem, at tilhængere af Islam for 1300 år siden opførte en helligdom her (Klippemoseen), som står der den dag i dag. Hver af grupperne hævder, at dette hellige land er deres.

Når man overvejer disse stridende gruppers krav på det hellige land, er der mange, som glemmer, at de bibelske profetier beretter, at mere end ét folk med rette skal bo i landet. Gennem profeten Ezekiel gav Herren følgende råd til dem, der lever i de sidste dage:

»Og når I fordeler (landet) som ejendom til jer og *de fremmede, der bor som gæst hos jer, og som har fået børn hos jer, skal I regne dem som landets egne blandt israelitterne, og de skal have ejendom hos jer blandt Israels stammer*« (Ez 47:22; fremhævelse tilføjet; se også Es 14:1).

Det kunne derfor se ud til, at både Israels stammer og palæstinenserne har fået guddommelig befaling om at nå til enighed med hinanden. Faktisk betyder det bibelske ord fremmede gæster, og de har de samme forpligtelser, rettigheder og privilegier som dem Israels børn nyder (se Francis Brown og andre, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, 1975, side 158). Begge parter må med andre ord få øjnene op for, at det at bo i Israel ikke er »enten/eller«, og at de folk, som i dag og i fremtiden bor i den del af Herrens vingård, må være beredt på at give plads til andre. I den sidste ende skal alle folk jo lære, at retfærdighed for Herren er af langt større betydning end bare afstamning (se Gal 3:26-29; Abraham 2:10).

Fredsstyrten

Skrifterne viser tydeligt, at den endelige kilde til fred i Mellemøsten og resten af verden er Messias selv. Johannes forudså den tid, hvor verdens riger skal blive vor Herres rige (se JSO Åb 11:15). Og Esajas åbenbarede, at »herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, *Freds fyrste*.

Stort er herredømmet, freden uden ophør« (Es 9:6-7; fremhævelse tilføjet; se L&P 38:22).

Men hvordan skal vi sidste dages hellige se på begivenhederne i Melle-møsten, indtil Herrens andet komme? Skal vi passivt afvente det uund-

gåelige Harmagedon? Eller kan vi gøre noget aktivt og afgørende for at fremme freden?

Det er et naturligt menneskeligt træk at vælge side. Vi har det med at mene, at der i enhver situation kun er sort og hvid. Men partiskhed kan føre til splittelser og snæversynethed. Det kan også skabe mistillid og hindre den gensidige respekt og forståelse, som er nødvendig for freden. Hvis vi vælger side i en politisk konflikt, så sætter vi vores evne til at hjælpe begge parter over styr. Vi gør klogt i at tænke på den erklæring til verden, som Kirken har udsendt:

»Vi bekræfter hermed Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges vedvarende omsorg for alle menneskers velfærd og medfødte værd. Sidste dages hellige tror, at 'Gud ikke gør forskel på nogen, men at han i et hvilket som helst folk tager imod den, der frygter ham og øver retfærdighed' (ApG 10:34-35). Alle mennesker er Guds børn« (pressemeddelelse, den 18. oktober 1992).

Fred gennem evangeliet

I 1979 opfordrede ældste Howard W. Hunter Kirkens medlemmer til at

Skrifterne viser, at den endelige kilde til fred i Mellemosten og resten af verden er Messias selv, »Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste.«

huske på, at »både jøderne og arabere er vor Faders børn. De er begge løftets børn, og som kirke tager vi ikke parti. Vi nærer kærlighed til og omsorg for begge parter. Formålet med Jesu Kristi evangelium er at fremme kærlighed, enighed og den højeste form for broderskab. Må vi ligesom Nephi kunne sige: 'Jeg nærer kærlighed til jøderne ... Jeg nærer også kærlighed til ikke-jøderne' (2 Nephi 33:8-9)« (»All Are Alike Unto God,« fra 1973 *Devotional Speeches of the Year*, 1980, side 36).

Jesu Kristi gengivne evangelium er en kilde til fred og forsoning trods de til tider voldsomme stridigheder mellem folk og stater. Som sidste dages hellige kan vi være med til at berede verden til Herrens komme og tusindårsrigets fred ved at forkynde og efterleve evangeliets principper. Vi kan også være med til at lægge fredens fundament ved at studere og respektere andre nationer – deres folk, historie, kultur, tro og sprog (se L&P 88:78-80; 93:53).

Ved at være klar over roden til konflikterne i det hellige land og erkende, hvordan de konflikter kan løses, kan de sidste dages hellige være med til at bygge en forståelsens bro mellem arabere og jøder i det urolige område. *Kan hvis vi har sympati og forståelse for begge sider, kan vi øve en indflydelse for en retfærdig og varig fred.* □

DET ANDET KOMME, AF HARRY ANDERSON

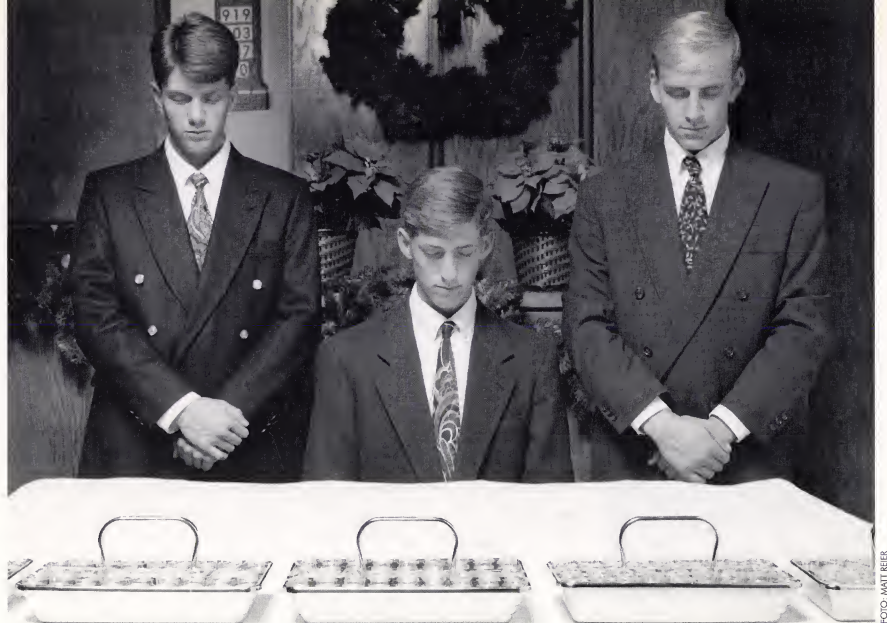

FOTO: MATT REIER

JUL HVER SØNDAG

Lois T. Bartholomew

I den første uge af december i mit første år på college hængte min værelseskammerat gyldne juleklokker på vores dør og pyntede vores opslagstavler. Julen var over os. En wardsfest og nogle studenterfester blev klemt ind mellem studierne, og en let sne dannede den perfekte baggrund for julepynten og de kølte lys.

Men trods alt vores julepynt, så gav det at være hjemmefra for første gang mig en fornemmelse af, at der manglede noget. Tanken om julemanden var ikke så spændende mere. Mit sparsomme budget som studerende begrænsede julegaverne til det enkle og praktiske. Hvor var julestemningen?

Søndagen før jeg skulle hjem til jul, ankom jeg i god tid til nadvermødet. Jeg var næsten helt alene i kirkesalen.

Efter den hektiske uge jeg havde været igennem, nød jeg at sidde alene og slappe af i ro og fred.

Mens jeg sad der, lagde jeg mærke til, at præstedømmebærerne var ved at forberede nadveren. De lagde ærbødigt dugen på bordet. Den syntes på en eller anden måde mere hvid og ren end selv den nyfaldne sne udenfor. De hentede de skinnende bakker med brød og vand. Til sidst foldede de endnu en hvid dug ud og lagde den omhyggeligt hen over nadveren.

Jeg kiggede fascineret. Betydningen af det, jeg havde set, ramte mig dybt. Jeg indså, at det var det, julen handlede om. Spædbarnet i stalden var kun begyndelsen. Den virkelige betydning af julen lå i Frelserens offer – forsoningen.

Siden den dag har jeg vidst, hvor jeg kunne finde julens ånd hver eneste dag i året. Det er ved nadverbordet. □

STJERNEN

BØRNES TJERNEN

146. ÅRGANG

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DECEMBER 1997

EN STOR GLÆDE

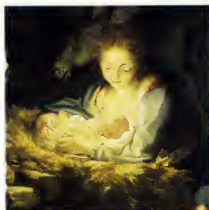
Et julebudskab
fra Det Første Præsidentskab til verdens børn

I denne vidunderlige tid går vore tanker til den nat for længe siden, hvor englenerne bekendtgjorde menneskenes Frelseres fødsel til de ydmyge hyrder: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.» Og med ét var der sammen med englenerne en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!» (Luk 2:10-14).

Budskabet om Jesu Kristi fødsel er et budskab til alle. Det er et budskab om fred, et budskab om håb. Det er et budskab, der giver os kundskab om, hvad vi skal gøre for at vende tilbage til vor himmelske Fader.

Når vi holder budene og bliver mere som han, finder vi fred i hjertet og glæde i vores liv. Han er vores Frelser og Forløser, og når vi følger Jesu eksempel på tjeneste, bliver vi velsignet med glæde og tilfredshed.

Det er vores håb, at børn overalt må nyde de velsignelser, som er tilgængelige takket være Jesu Kristi liv og virke. Må budskabet om »stor glæde,« som blev forkyndt for hyrderne for længe siden, bringe fred og håb til enhver af os i denne tid. □

B Ø R N E S T J E R N E N

DET ER MIN ELSKEDE SØN

Udtryksfuldt ♩ = 69-84

F C⁷ F C *mp* F B^b F C⁷

1. Je - sus kom til Jor - dans van - de
 2. Ne - phis folk så Je - sus Kri - stus
 3. To per - so - ner sås i ly - set
 4. Når jeg Kri - stus dag - lig føl - ger,

F B^b Gm A⁷ Dm F B^b F Dm

og blev døbt en dag så skøn, Gud, hans Fa - der lød fra Him - len:
 kom - me ned fra Him - me - len, og de hør - te Fad' - ren vid - ne:
 som et svar på Jo - sefs bøn, Fad' - ren sag - de der om Je - sus:
 sø - ger skrif - tens ord i løn, kan jeg hør - re Gud for - tæl - le:

1. 2. 3. Gm A⁷ Dm Gm C⁷ F

"Det er min el - ske - de Søn. Hør ham!"

4. Gm C⁷ Cm D⁷ Gm C⁷ F

"Det er min el - ske - de Søn. Hør ham!"

Tekst: Marvin K. Gardner, f. 1952

Musik: Vanja Y. Watkins, f. 1938

© 1987 Vanja Y. Watkins og Marvin K. Gardner. Anvendt med tilladelse.

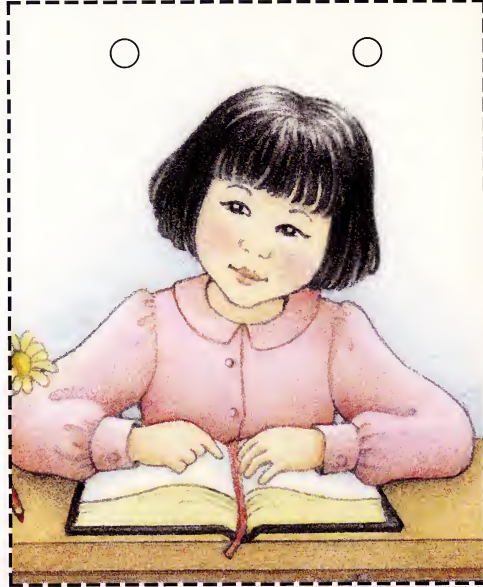
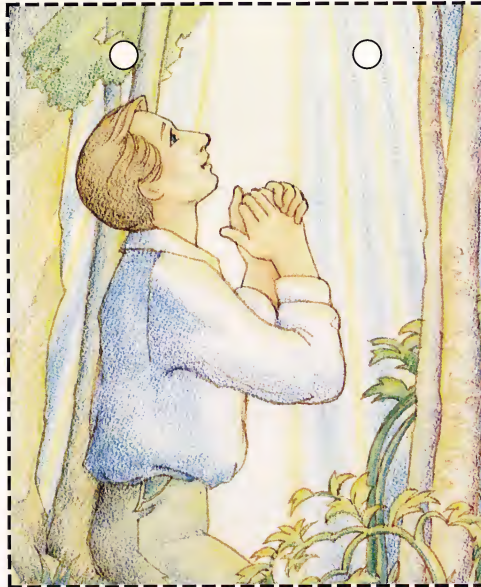
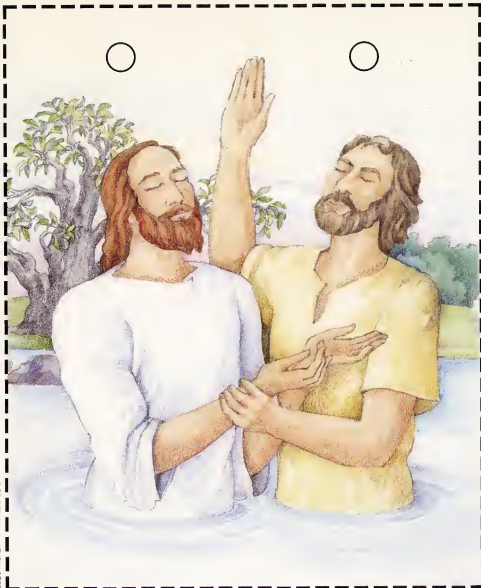
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.

Matt 3:16-17 (ISO Matt 3:44-46)

3 Nephi 11:6-8

JS-H 1:17

L&P 18:34-36

INSTRUKTIONER: For at lave dette hæfte, som vil hjælpe dig med at lære denne sang, skal du lime siden her på et stykke tykt papir. Klip så hvert billede ud langs den stiplede linje. Klip de angivne huller ud og bind kortene sammen med garn eller snor.

SMÅ VENNER

JULESTJERNEN

Rebecca Todd

Jeg ville have været Maria i vores juleprogram, mor,« sagde Elisabeth. »Men Julie skal være Maria, og jeg skal bare være stjernen.«

Mor smilede ned til Elisabeth, mens de gik fra kirke.

»Ja, min egen, men Julie er seks år, og du er kun fire.«

Elisabeth surmulede: »Men Julie får lov at få det flotte blå tørklæde på hovedet og holde en rigtig baby!«

»Maria var en modig og god kvinde,« sagde mor. »Jeg kan godt forstå, at du gerne vil spille hende i stykket.

Men jeg synes, at du har fået lige den rette rolle til dig.«

»Stjernen?«

»Ja. Når der sker noget, er du jo altid den første, der fortæller andre det. I går kom du løbende ind og fortalte mig, at mr. Allen var faldet på sin trappe. Og fordi du gjorde det, kunne jeg gå over og hjælpe ham ind i huset.«

Elisabeth var glad for, at hun havde fortalt sin mor det. »Men hvad har det med julestjernen at gøre?«

»Mange af de mennesker, som boede i Betlehem vidste ikke, at Jesus Kristus var blevet født. Den smukke stjerne, der glitrede på himlen, viste hele verden, at Frelseren var blevet født.«

»Og de vise mænd så den også!«

»Netop. Og selv de mennesker fra Mormons Bog, som boede langt derfra, så stjernen.«

»Orv! Hele verden så den skinnende stjerne!«

Mor smilede ad Elisabeths strålende ansigt. »Så du kan nok se, at du spiller en vigtig rolle på næste søndag. Findes der noget større budskab, end budskabet om Frelserens fødsel?«

Elisabeth gik et øjeblik i dybe tanker. Så sagde hun: »Mor, jeg vil smile rigtig meget! Så vil alle kunne se, at jeg er julestjernen og vide, at jeg er glad, fordi Jesus Kristus blev født.« □

PROFETERNE VIDNER OM JESU KRISTI FØDSEL

Karen Ashton

»Se, jeg er Jesus Kristus, om hvem profeterne vidnede, at han skulle komme til verden« (3 Nephi 11:10).

Lige fra Adams dage har retskafne mennesker set frem til Jesu Kristi, Guds Søns fødsel. Profeterne forkyndte, at gennem Jesu Kristi forsoning kunne alle mennesker få tilgivelse for deres synder og vende tilbage til vor himmelske Fader. Mange af profeterne forudsagde Frelserens fødsel, længe før den fandt sted.

Esajas, en stor profet fra Det Gamle Testamente, talte om Frelserens fødsel: »For et barn (Jesus Kristus) er os født, en søn (Guds Søn) er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste« (Es 9:5).

Lehi, en profet fra Mormons Bog, flygtede sammen med sin familie fra Jerusalem og vandrede omkring i ørkenen i mange år. Han profeterede, som hans søn Nephi nedskrev det, at »seks hundrede år fra den tid, da min fader forlod Jerusalem, skulle Gud Herren oprejse en profet blandt jøderne, ja, en Messias, eller med andre ord, en verdens Frelser« (1 Nephi 10:4).

Nephi bad for at få hjælp til at forstå et syn, som hans far, Lehi, havde haft. Som svar på denne bøn viste en Herrens engel Nephi i et syn Frelserens fødsel, tjenestegerning og korsfæstelse. Nephi sagde: »Og jeg så jomfruen (Maria) igen med et barn i armene

Og engelen sagde til mig: Se, det Guds Lam (Jesus Kristus), ja, den evige Faders Søn!« (1 Nephi 11:20-21).

Lamaniten Samuel, en anden profet fra Mormons Bog, stod tappert på Zarahemlas bymur. Han råbte omvendelse til de ugudelige nephiter og forudsagde Frelserens fødsel. Han sagde: »Der vil gå endnu fem år, og da kommer Guds Søn for at forløse alle, som tror på hans navn« (Helaman 14:2).

Da Jesus blev født, gik alle profeterne i opfyldelse.

Instruktioner

Hver af de lodrette rækker af cirkler på modstående side kan bruges som et stykke julepynt, der viser opfyldelsen af en af de profetier, som er nævnt i denne lektion. Hvis du vil lave julepynten, skal du lime side 9 på tykt papir. Derefter (1) klipper du cirklerne ud, en række ad gangen, og folder hver cirkel på midten (med billedet eller skriftstedet indad), som vist på tegningen. (2) Lim to af halvcirklerne sammen, bagside mod bagside. Husk at se efter, at de begge to vender den rigtige vej. (3) Smør lim på hele bagsiden af den tredje cirkel og anbring en løkke af garn eller snor på midterfolden. (4) Anbring bagsiderne fra de to andre cirkler på den tredje cirkel. (5) Hæng din julepynt i vinduet eller på et træ.

Forslag til fællestid

1. Læs Matt 25:40 og tal om det. Få børnene til at forstå, at når de elsker og tjener andre, elsker og tjener de Frelseren. Medbring papirstrimler, så hvert barn kan lave guirlande-adventskalender for de resterende dage op til jul. Lad dem skrive forskellige gode gerninger på, som de vil gøre. En på hver strimmel papir. Lad dem føje en ring til guirlanden hver dag, når de har gjort en af deres gode gerninger.

2. På små strimler papir skriver de nogle af de gaver, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har givet børnene. Læg disse papirstrimler i små æsker og pak dem ind. Lad børnene pakke de små gaver ud. Tal om de gaver, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har givet dem, efterhånden som I læser dem på strimlerne. Syng passende julesalmer, mens I pakker gaverne ud.

3. Indbyd to voksne medlemmer af wardet/grenen til at fortælle historien om Frelserens fødsel fra Bibelen (Luk 2; Matt 2) og fra Mormons Bog (Helaman 14:1-5; 3 Nephi 1:4-15, 21). □

STJERNEN 1997 INDEKS

Dette indeks er opdelt i to kategorier:
Et emneindeks og et separat forfatterindeks.

Anvendte forkortelser:

B = Børnestjernen

EMNEINDEKS STJERNEN 1997

A

Anderson, George Edward (om)

En landsbyfotoafs drøm,
Nelson Wadsworth, jun, 16

Andesbjergene

Pionerer i Andesbjergene, Allen Litster,
maj, 40

Ansvarlighed (se også Forvaltning)

Natalies løfte, Jamie Macomber,
feb, B6

Ældste Augusto A. Lim, feb, B4

Apostle

De Tolv Apostle, Boyd K. Packer,
jan, 6

Arabere

Fred i det hellige land, D. Kelly Ogden
og David B. Galbraith, dec, 20

Arbejde

Hold ud og vær tålmodig,
Virginia H. Pearce, jul, 84
Ældste Robert D. Hales, sep, B6

B

Bandeord

Howdan undgår jeg, at bandeord
trænger ind i mit sind? feb, 25

Bare for sjov

feb, B9; apr, B12; maj, B13; jun,
B13; aug, B7; sep, B13; nov, B5;
dec, B12

Barmhjertighed (se Kærlighed)

Befalinger (se også Lydighed)

Kristne i tro og gerning,
Joseph B. Wirthlin, jan, 67

Besøgslærerindebesøg

"Hjælp mig med at hjælpe Ruth,"
Ruth Harris Swaner, maj, 26
Min julefrakke, Cheryl Boyle, dec, 19

Besøgslærerindebudskabet

"At erkende sandheden, apr, 25
"Betænk stedse, hvorfor de er givet,"
dec, 25
"Din tro har frelst dig," aug, 25
Kommunikation ved Andens kraft,
okt, 25
Kundskabsord, nov, 25
Profetens gave, sep, 25
Stræb efter de bedste gaver, feb, 24
Tro og udholdenhed, mar, 25
Vi kan vide, at han er til, maj, 25
Visdom ved lydighed, jun, 25
Borrowman, John (om)
En halv-penny og en perle, Jerry Bor-
rowman, maj, 28

Brasilien

Tudo Bem i Brasilien, Don L. Searle og
David Mitchell, nov, 34

Budskab fra det Første Præsidentskab

Belydningen af at bære vidnesbyrd,
James E. Faust, mar, 2
En tid til taknemmelighed,
Gordon B. Hinckley, dec, 2

"Han giver mig kraft på ny,"

James E. Faust, okt, 2
Hent dem hjem fra prærien,
James E. Faust, nov, 2
"Hvad Gud har gjort gennem sin
tjener Joseph?" Gordon B.
Hinckley, feb, 2
Inspirerende tanker,
Gordon B. Hinckley, aug, 2
Sejren over døden,
Gordon B. Hinckley, apr, 2
Troens profiler,
Thomas S. Monson, maj, 2
Tårer, trængsler, tillid, vidnesbyrd,
Thomas S. Monson, sep, 2
"Ånden gør levende"
Thomas S. Monson, jun, 2

Bøn

"At hans Ånd altid må være hos dem,"
Dallin H. Oaks, jan, 56
Bed øft, Patricia P. Pinegar, mar, B2
"Bed til Faderen i mit navn,"
L. Edward Brown, jul, 77
Hav vil fortælle mig det,
Terrie Lynn Bittner, maj, 14
"Hjælp mig med at hjælpe Ruth,"
Ruth Harris Swaner, sep, 26
Lyt til Herrens røst,
Francisco J. Viñas, jan, 76
Mine definer, Isaac Pimentel og
Elisabete Samways Gaertner,
okt, 46
På troens vinger, Viki A. Groberg,
mar, 28
Stille nok til at lytte, mar, 30
Svampejagt, Olga Bulgakova-
Petrenko, sep, B10
Vælg det rette gennem studium og
bøn, Karen Ashton, jun, B8

Børn (se også Familieforhold)

Omsorg for børnenes sjæle, Patricia P.
Pinegar, jul, 13
"Se jeres små," Wm. Rolfe Kerr,
jan, 77

C

Cambodja

Evangeliet slår rod i Cambodja,
Leland D. og Joyce B. White, okt, 40

Cook Islands

Teenagere fra Aitutaki, Marjorie
Humphreys og Jeanette Waite
Bennett, feb, 46

D

Den levende profets ord

mar, 16; jun, 32; sep, 26; okt, 14

Dyd (se Kyskhed)

Død (se også Dødelighed)

Hjemad, Jennifer Gantt Absher,
apr, 32
Opløftet i håbet, Chieko N. Okazaki,
jan, 86
Selv i den dybeste sorg, Sveinbjörg
Gudmundsdóttir, dec, 44

Dødelighed (se også Død)

Forsoningen, Russell M. Nelson,
jan, 32

Dåb (se også Pagter)

"At hans Ånd altid må være hos dem,"
Dallin H. Oaks, jan, 56
Dåb - min første pagt, Karen Ashton,
maj, B4
En ny dag aryr, Ray Goldrup,
maj, B10
Forsoningen, Russell M. Nelson,
jan, 32
"Få del i den herlighed,"
Elaine L. Jack, jan, 74
Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
Kristne i tro og gerning, Joseph B.
Wirthlin, jan, 67
Små skridt ned, et kæmpeskridt op,
maj, B8

E

Eksempel

Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
Helte og heltilinder, Karen Ashton,
aug, B8
Moderne pionerer, Janette Hales
Beckham, jul, 90
Vidne om Jesus Kristus, Darrin
Lythgoe, dec, 16

Enighed

De Tolv Apostle, Boyd K. Packer,
jan, 6
Lyt ved Andens kraft, Gordon B.
Hinckley, jan, 4

Enlige voksne

En samtale med enlige voksne,
Gordon B. Hinckley, nov, 16
Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley,
jan, 64

Evige familier (se Templer og Tempeltjeneste)

Evigt liv

Evigheden ligger foran os, James E.
Faust, jul, 17
Hold ud og bliv løftet op, Russell M.
Nelson, jul, 70

Evigt perspektiv

Evigheden ligger foran os, James E.
Faust, jul, 17

F

Faderrolle (se Forældrerolle)

Familieforhold (se også Ægteskab, Forældrerolle)

Den evige familie, Robert D. Hales,
jan, 61
"Det er jo ikke sket i en afkrog,"
Gordon B. Hinckley, jan, 45
Efter at have mistet alt, nov, 12
"Fordi hun er mor," Jeffrey R. Holland,
jul, 34
Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
Hjem på mission, Sree Devi Kommu,
maj, 8
Hjemad, Jennifer Gantt Absher,
apr, 32
Omsorg for børnenes sjæle, Patricia P.
Pinegar, jul, 13
Taknemmelighed, Jerald L. Taylor,
jul, 32

Faste

Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
"Gå du hen og gør ligeså," H. David Burton, jan, 75

Fiktion

Cykkelkolektionen, Alma J. Yates, aug, B10
En ny dag gryr, Ray Goldrup, maj, B10
Hemmelig uge, Jennifer Jensen, apr, B4
Henniks Liste, Diane L. Mangum, mar, B4
Natalies løfte, Jamie Macomber, feb, B6
Svampejagt, Olga Bulgakova-Petrenko, sep, B10
Væddeløbet, Donna Gamache, jun, B14

Fjernsyn (se Medier)

Forberedelse

Er jeg parat? Mauro Properzi, aug, 32

Forsoning (se også Jesus Kristus,

Omvendelse)

At læge åndelige sår, Jeanette Waite Bennett, apr, 8
Den evige familie, Robert D. Hales, jan, 61
Forsoningen, Russell M. Nelson, jan, 32
Glæd jer! Quentin L. Cook, jan, 27
Hovednytt i stedet for aske: Jesu Kristi forsoning, Bruce C. Hafen, apr, 38
Jul hver søndag, Lois T. Bartholomew, dec, 24
Kristne i tro og gerning, Joseph B. Wirthlin, jan, 67
"Kvinde, hvorfor græder du?" James E. Faust, jan, 53
Opløftet i håbet, Chieko N. Okazaki, jan, 86
"Se jeres små," Wm. Rolfe Kerr, jan, 77
Vasket rene, Boyd K. Packard, jul, 9

Forvaltning (se også Ansvarlighed)

"Biskop, hjælp!" Dallin H. Oaks, jul, 21
Lærker, R. Val Johnson, jun, 42
"Tro mod sandheden," Joseph B. Wirthlin, jul, 15

Forældrerolle (se også

Familieforhold)

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
"Efter vores hjertes ønsker," Neal A. Maxwell, jan, 20
"Fordi hun er mor," Jeffrey R. Holland, jul, 34
Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard G. Scott, jan, 70
Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley, jan, 64
Tro i hvert et fodtrin, M. Russell Ballard, jan, 22

Fra ven til ven:

President Thomas S. Monson, nov, B6
Ældste Augusto A. Lim, feb, B4
Ældste Jeffrey R. Holland, maj, B2
Ældste Robert D. Hales, sep, B6

Fred (se også Helligånden)

"Han giver mig kraft på ny," James E. Faust, okt, 2
Hans fred, Dennis E. Simmons, jul, 31
"Kvinde, hvorfor græder du?" James E. Faust, jan, 53
"Rigetets fredelige onliggænder," Jeffrey R. Holland, jan, 79

Frelsensplanen

At løfte i fællesskab, Janet Thomas, maj, 10
"Fra hvem hvert gode kom," Neal A. Maxwell, jul, 11
Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard G. Scott, jan, 70
Jesus Kristus, vor Forløser, Richard G. Scott, jul, 57

Fristelse

Frelseren regner med dig, Joe J. Christensen, jan, 37
Tag imod kaldet, Jack H. Goasling, aug, 10

Fællestid

Dåb - min første pagt, Karen Ashton, maj, B4
Helte og heltinder, Karen Ashton, aug, B8
Hvad ønsker Jesus, at jeg gør? Karen Ashton, sep, B8
Jeg træffer vigtige valg nu, Karen Ashton, nov, B8
Joseph Smith - Guds tapre tjener, Karen Ashton, okt, B4
Mine evangeliske standarder, Karen Ashton, feb, B14
Mine valg har nogle følger, Karen Ashton, mar, B8
Omvendelse - at gøre det forkerte godt igen, Karen Ashton, apr, B10
Profeterne vidner om Jesu Kristi fødsel, Karen Ashton, dec, B8
Vælg det rette gennem studium og bøn, Karen Ashton, jun, B8

Første åbenbaring (se også Smith, Joseph)

Det er min elskede søn, Vanja Y. Watkins and Marvin K. Gardner, dec, B4
"Hvilken smuk og yndig morgen": Joseph Smiths første bøn og den første åbenbaring, Carlos E. Asay, apr, 10
Profetiens ånd, L. Aldin Porter, jan, 9
"Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste," Richard C. Edgley, jan, 59

G

Genaktivering (se også Indførelse i fællesskabet)

De vil komme, Thomas S. Monson, jul, 44
Et formål med vores trængsler, Edimar Botelho Superti, feb, 30
Tilbage til folden, aug, 26
Ville de tage imod mig igen? Aurelia S. Diezom, maj, 21

Genoprettelsen (se også Første åbenbaring)

De Tolv Apostle, Boyd K. Packard, jan, 6
"Den ånd som leder os til at gøre godt," L. Tom Perry, jul, 68
"Hvad Gud har gjort gennem sin tjener Joseph!" Gordon B. Hinckley, feb, 2
"Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste," Richard C. Edgley, jan, 59

Glæde (se Lykke)

Gode gerninger (se Eksempel, Tjeneste)

Gud (se også Vor himmelske Fader)

Bekræftet i troen, Aileen H. Clyde, jan, 84
"Efter vores hjertes ønsker," Neal A. Maxwell, jan, 20

H

Hales, Robert D. (om)

Ældste Robert D. Hales, sep, B6

Halvfjerdser-områdeautoriteter

Må vi være trofaste og retskafne, Gordon B. Hinckley, jul, 4

Handicap

En uventet dåb, Bart L. Andersen, okt, 6
Hvad jeg lærte af en blind mand, Lorilyn Celis, okt, 38

Handelfrihed

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
"Efter vores hjertes ønsker," Neal A. Maxwell, jan, 20
Et retfærdigt valg, Fono Lavatai, jul, 88
Jeg træffer vigtige valg nu, Karen Ashton, nov, B8
Kom tættere på Kristus, Alejandra Hernández, jul, 89
Mine valg har nogle følger, Karen Ashton, mar, B8
Opløftet i håbet, Chieko N. Okazaki, jan, 86
Vælg det rette, Corliss Clayton, mar, B10
Ældste Robert D. Hales, sep, B6

Helbredelse (se også Åndelige gaver)

At læge åndelige sår, Jeanette Waite Bennett, apr, 8
"Din tro har frelst dig," aug, 25
Forsoningen, Russell M. Nelson, jan, 32

Hellige land

Fred i det hellige land, D. Kelly Ogden and David B. Galbraith, dec, 20

Helligånden (se også Åbenbaring, Åndelige gaver)

"At hans Ånd altid må være hos dem," Dallin H. Oaks, jan, 56
De Tolv Apostle, Boyd K. Packard, jan, 6
"Den ånd som leder os til at gøre godt," L. Tom Perry, jul, 68

Det almindelige klasseværelse - en god ramme for stabil og fortsat vækst, Virginia H. Pearce, jan, 11
"Få del i den herlighed," Elaine L. Jack, jan, 74
 Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
 Hans fred, Dennis E. Simmons, jul, 31
 I et hav af støj, Jens Jensen og Paul Connors, mar, 26
 Kristne i tro og gerning, Joseph B. Wirthlin, jan, 67
 Personlig åbenbaring: Gaven, præven og løftet, Boyd K. Packard, jun, 8
 Profetens ånd, L. Aldin Porter, jan, 9
"Se jeres små," Wm. Rolfe Kerr, jan, 77
"Ånden gør levende" Thomas S. Monson, jun, 2
 Ånden gav mig mod, Gbenga Onalaja, maj, B6

Hinckley, Gordon B. (om)
 Min bedstefar, profeten, Janet Thomas, okt, 8

Historier fra Mormons Bog
 Fred i Amerika, okt, B2
 Jesus Kristus beder og underviser stammen med nephierne, jun, B2
 Jesus Kristus forklarer nadveren og bøn, apr, B2
 Jesus Kristus velsigner børnene, feb, B2
 Jesus Kristus velsigner sine disciple, aug, B14

Hjem
"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
 Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard G. Scott, jan, 70

Hjemmeundervisning
 Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley, jan, 64
 Min julefrakke, Cheryl Boyle, dec, 19
 Præstedømmets magt, James E. Faust, jul, 41
"Vær et forbillede," Thomas S. Monson, jan, 42

Hjælpeforeningen
 Bekræftet i troen, Aileen H. Clyde, jan, 84
"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
"En lille sten," Elaine L. Jack, jul, 73
"Få del i den herlighed," Elaine L. Jack, jan, 74
 Hjælpeforeningens storslåede nøgleord, James E. Faust, jan, 91
 Styrket i kærlighed, Elaine L. Jack, jan, 88
 Større ændringer i undervisningsplanen for præstedømmet og Hjælpeforeningen, Don L. Searle, dec, 26

Holland, Jeffrey R. (om)
 Ældste Jeffrey R. Holland, maj, B2

Hong Kong
 En drøm bliver til virkelighed i Hong Kong, Kellene Ricks Adams, mar, 34

Håb
 Opløftet i håbet, Chieko N. Okazaki, jan, 86

I
 Indførelse i fællesskabet (se også Genaktivering)

At føle sig hjemme i et nyt ward, Joanne Doxey, nov, 26
De vil komme, Thomas S. Monson, jul, 44
 Nyomvendte og unge mænd, Gordon B. Hinckley, jul, 47
"Når du engang vender om, så styrk dine brødre," Robert D. Hales, jul, 79
 Ville de tage imod mig igen? Aurelia S. Diezon, maj, 21

Indonesien
 Kristian Nefi og Ernawati Suharto fra Yogyakarta i Indonesien, Miles T. Tuason, jan, B6

Indstilling
 Henriks liste, Diane L. Mangum, mar, B4
 Vidne om Jesus Kristus, Darrin Lythgoe, dec, 16

Indvielse
"Med øjet alene fæstet på Guds ære," Beth Dayley, aug, 48

Institut (se Kirkens Uddannelses System)

Island
 Island - Sagaen fortsætter, DeAnne Walker, jun, 34

J
 Jesus Kristus (se også Forsoning)

"At hans And altid må være hos dem," Dallin H. Oaks, jan, 56
 De viste vej, Thomas S. Monson, jul, 50
 Det almindelige klasseværelse - en god ramme for stabil og fortsat vækst, Virginia H. Pearce, jan, 11
 En tid for taknemmelighed, Gordon B. Hinckley, dec, 2
 Er du hans ven? Michael Griffith, nov, 10
 Forsoningen, Russell M. Nelson, jan, 32
"Fra hvem hvert gode kom," Neal A. Maxwell, jul, 11
 Frelseren regner med dig, Joe J. Christensen, jan, 37
 Glæd jer! Quentin L. Cook, jan, 27
 Hjælpeforeningens storslåede nøgleord, James E. Faust, jan, 91
 Hovedpynt i stedet for aske: Jesu Kristi forsoning, Bruce C. Hafen, apr, 38
"Hvert ... folk skal blive velsignet," mar, 7
 Kom fætlere på Kristus, Alejandra Hernández, jul, 89
 Kristne i tro og gerning, Joseph B. Wirthlin, jan, 67
 Kristus ved Betesda dam, Thomas S. Monson, jan, 16
"Kvinde, hvorfor græder du?" James E. Faust, jan, 53
 Lyset og livet, Dallin H. Oaks, dec, 40
 Lyt til Herrens røst, Francisco J. Viñas, jan, 76

Opløftet i håbet, Chieko N. Okazaki, jan, 86
 Pagtsægteskab, Bruce C. Hafen, jan, 25
"Rigets fredelige anliggender," Jeffrey R. Holland, jan, 79
 Sejren over døden, Gordon B. Hinckley, apr, 2
 Styrket i kærlighed, Elaine L. Jack, jan, 88
 Taknemmelighed, Jerald L. Taylor, jul, 32
"Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste," Richard C. Edgley, jan, 59
 Vidne om Jesus Kristus, Darrin Lythgoe, dec, 16
 Vor Herre og Frelser, dec, 10

Jul
 En ny juletradition, Douglas Presença, dec, 8
 En tid til taknemmelighed, Gordon B. Hinckley, dec, 2
 En stor glæde, Det Første Præsident-skab, dec, B2
 Jul hver søndag, Lois T. Bartholomew, dec, 24
 Julestjernen, Rebecca Todd, dec, B6
 Min julefrakke, Cheryl Boyle, dec, 19
 Trætop-traditionen, Velay Richards, dec, B14

Julepynt
 Et skinnende julebillede, M. H. Martin, dec, B13

Jøder
 Fred i det hellige land, D. Kelly Ogden og David B. Galbraith, dec, 20

K
 Kap Verde
 Evangeliets vinde når ud til Kap Verde, Andrew Clark, apr, 34

Kirkekaldelser
"Biskop, hjælp!" Dallin H. Oaks, jul, 21
"En lille sten," Elaine L. Jack, jul, 73
 Et helligt kald, Monte J. Brough, jul, 26

Kirkemøder
 Sabbats mindeøske, Paula J. Lewis, feb, B13
 Udkast til en velykket tale, Darrin Lythgoe, apr, 26

Kirken over hele verden
 Missionær for hele verden, Garyann Marindale og Jennifer Gantt Absher, sep, 44
 Må vi være trofaste og retskafne, Gordon B. Hinckley, jul, 4

Kirkens historie (se også Pionerer)
 At høre eller ikke høre, Dale S. Cox, aug, 20
 Cumorahs skatte, Sherrie Johnson, feb, B10
 Deserert, Sherrie Johnson, dec, B10
 En indsamling af hellige, Sherrie Johnson, mar, B14
 En stor by opføres, Sherrie Johnson, aug, B2

Et hus til Herren, Sherrie Johnson, maj, B14
 For at være pioner, Ruth Muir Gardner og Vanja Y. Watkins, maj, B12
 Fortælgelse i Missouri, Sherrie Johnson, jun, B10
 Teenager i Nauvoo: Henry Sanderson, William G. Hartley, aug, 16
 Templet i Nauvoo, Sherrie Johnson, sep, B2
 Tro i hvert et fodtrin: Den storslåede pionerrejse [Videopræsentation], jul, 62
 Vandring gennem Iowa, Sherrie Johnson, okt, B13
 Vandringen over prærien, Sherrie Johnson, nov, B2

Kirkens organisation

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
 Hjelpeforeningens storslåede nøgleord, James E. Faust, jan, 91
 Må vi være trofaste og retskafne, Gordon B. Hinckley, jul, 4
 "Ræk ud med en hjælpende hånd," Gordon B. Hinckley, jan, 82
 "Vær et forbillede," Thomas S. Monson, jan, 42

Kirkens Uddannelses System

Teenagere fra Aitutaki, Marjorie Humphreys og Jeanette Waite Bennett, feb, 46

Kommunikation

"Bed til Faderen i mit navn," L. Edward Brown, jul, 77
 Kommunikation ved Åndens kraft, okt, 25

Kritik

De åndelige fører ved at finde fejl hos andre, Mark D. Chamberlain, maj, 16

Kroutil, Lukás (om)

Lukás Kroutil fra Prag i Republikken Tjekkiet, Corliss Clayton, sep, B14

Kunst

At være pioner, nov, B14
 Den røde tråd, Petrea Kelly, aug, 33
 En hyldelse til bror Joseph, dec, 33
 En landsbyfotoafs drøm, Nelson Swadsworth, jun, 16
 "Med øjet alene fæstet på Guds ære" Beth Dayley, aug, 48

O, Pionerer! En hyldelse i kunstartform, maj, 34

Kvinder

Bekræftet i troen, Aileen H. Clyde, jan, 84
 Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard C. Scott, jan, 70
 Hjelpeforeningens storslåede nøgleord, James E. Faust, jan, 91
 Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley, jan, 64
 Styrket i kærlighed, Elaine L. Jack, jan, 88

Kyskhed

Alvorlige spørgsmål, alvorlige svar, Richard C. Scott, sep, 28

Kærlighed

"Betænk stedse, hvorfor de er blevet givet," dec, 25
 Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
 Hent dem hjem fra prærien, James E. Faust, nov, 2
 Kevins fødselsdagsgave, Timothy S. Wight, nov, B10
 Læg krænkelseerne bag dig, Susan Ternyey, jun, 15
 Styrket i kærlighed, Elaine L. Jack, jan, 88
 "Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste," Richard C. Edgley, jan, 59

Kønroller

Et guddommeligt parforhold, S. Michael Wilcox, sep, 8
 Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard C. Scott, jan, 70

L

Lederskab

Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley, jan, 64
 Vi er alle pionerer, Thomas S. Monson, jul, 92

Lidelse (se Modgang, Synd)

Lim, Augusto A. (om)

Ældste Augusto A. Lim, feb, B4

Lydighed (se også Befalinger)

Den evige familie, Robert D. Hales, jan, 61
 Det grundlæggende er ikke forandret, David B. Haight, jul, 37
 Find tryghed i at følge råd, Henry B. Eyring, jul, 23
 Fred ved lydighed, Rex D. Pinegar, apr, B7
 Hvad ønsker Jesus, at jeg gør? Karen Ashton, sep, B8
 "Rigets fredelige anliggender," Jeffrey R. Holland, jan, 79

Lykke

Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard C. Scott, jan, 70
 Jeg er medlem af Kirken. Hvorfor er jeg så lykkelig? maj, 22
 Nyomvendte og unge mænd, Gordon B. Hinckley, jul, 47

M

Medfølelse (se Kærlighed)

Medier

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45
 Finjustering, Lisa M. Grover, maj, 32

Mexico

I Herrens tjeneste i Palenque, Marvin K. Gardner, okt, 34

Mirakler (se også Åndelige gaver)

"I hans styrke kan jeg gøre alt," Jack H. Goasland, jul, 39

Misbrug

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45

Kirkens kvinder, Gordon B. Hinckley, jan, 64

Missionering

Belydningen af at bære vidnesbyrd, James E. Faust, mar, 2
 Da han talte om Gud, forstod jeg det, Natalya Vladimirovna Leonova, jun, 26
 De vil komme, Thomas S. Monson, jul, 44
 Det er ikke nogen hemmelighed - del glædens budskab med andre!, Morisa Whittaker Humphrey, feb, 44

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45

"Et glædeligt møde," Juan Aldo Leone, feb, 48

Fortæl andre om Mormons Bog, Victor Camargo, apr, 31

Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
 Halvtreds års tro, Honza Tomsa, jun, 46

Han vil fortælle mig det, Terrie Lynn Bittner, maj, 14

Hjem på mission, Sree Devi Kommu, maj, 8

Jeg forsvarede troen, Nina Bazarskaya og Valerie Parker, mar, 44

Kristus ved Betesda dam, Thomas S. Monson, jan, 16

Let og elefant, Terri Reid, aug, 46

Missionær for hele verden, Maryann Martindale og Jennifer Gantt Absher, sep, 44

Missionærtegtepor: "En vidunderlig ressource" David B. Haight, okt, 26

"Når du engang vender om, så styrk dine brødre," Robert D. Hales, jul, 79

"Tro mod troen," Gordon B. Hinckley, jul, 65

Troens profiler, Thomas S. Monson, maj, 2

"Vi er så interesserede, at vi sender de allerbedste," Richard C. Edgley, jan, 59

Ærlighed - et moralsk kompas, James E. Faust, jan, 39

Mod

Find tro i hvert et fodtrin, Bonnie D. Parkin, jul, 83

"Han giver mig kraft på ny," James E. Faust, okt, 2

Joseph Smith - Guds tapre tjener, Karen Ashton, okt, B4

Ånden gav mig mod, Gbenga Onalaja, maj, B6

Moderrolle (se Forældrerolle)

Modgang

Efter at have mistet alt, nov, 12
 Et formål med vores trængsler, Edimor Belotheo Superli, feb, 30
 "Fra hvem hvert gode kom," Neal A. Maxwell, jul, 11
 Hans fred, Dennis E. Simmons, jul, 31
 "I har intet at frygte fra rejsen," M. Russell Ballard, jul, 59
 "Kvinde, hvorfor græder du?" James E. Faust, jan, 53
 Pagtsægteskab, Bruce C. Hafen, jan, 25

"Rigets fredelige anliggender," Jeffrey R. Holland, jan, 79
"Ræk ud med en hjælpende hånd," Gordon B. Hinckley, jan, 82
Selv i den dybeste sorg, Sveinbjörg Gummundsdóttir, dec, 44

Mongoliet

En stor forandring i Mongoliet, Mary Nielsen Cook, feb, 10

Monson, Thomas S. (om)

Præsident Thomas S. Monson, nov, B6

Moral (se Kyskhed, Retskaffenhed)

Mormon Tabernakelkoret

"Gud vær med dig," DeAnne Walker, apr, 17

Mormonote

Bare én gang skader, mar, 33
Himlens porte, nov, 15
Lær visdom i din ungdom, sep, 33

Mormons Bog

Fortæl andre om Mormons Bog, Victor Camargo, apr, 31
"I sit eget sprog," Kai A. Andersen, jun, 28
"Se jeres små," Wm. Rolfe Kerr, jan, 77

N

Nadver

"At hans Ånd altid må være hos dem," Dallin H. Oaks, jan, 56
At læge åndelige sår, Jeanette Waite Bennett, apr, 8
Jul hver søndag, Lois T. Bartholomew, dec, 24

Norge

At løfte i fællesskab, Janet Thomas, maj, 10

Nye venner

Dan Ball fra Jerusalem, Jamie Macomber, apr, B13
Kristian Nefi og Ernawati Suharto fra Yogyakarta i Indonesien, Miles T. Tuason, jun, B6
Lukás Kroutil fra Prag i Republikken Tjekkiet, Corliss Clayton, sep, B14

O

Ofre (se også Indvielse, Tiende)

"En lille sten," Elaine L. Jack, jul, 73
Honeymoon-ruten, David E. Sorensen, okt, 16
Tag imod kaldet, Jack H Goasland, aug, 10

Omvendelse (se også Forsoning, Synd, Tro, Vidnesbyrd)

Alvorlige spørgsmål, alvorlige svar, Richard G. Scott, sep, 28
"At hans Ånd altid må være hos dem," Dallin H. Oaks, jan, 56
Er jeg parat? Mauro Properzi, aug, 32
"Gud vær med dig," DeAnne Walker, apr, 17
Han vil fortælle mig det, Terrie Lynn Bittner, maj, 14
Kristne i tro og gerning, Joseph B. Wirthlin, jan, 67

"Kvinde, hvorfor græder du?" James E. Faust, jan, 53
Lyt til Herrens røst, Francisco J. Viñas, jan, 76

Min drøm blev til virkelighed, María Rósinkarsdóttir og DeAnne Walker, jun, 40

"Når du engang vender om, så styrk dine brødre," Robert D. Hales, jul, 79

Omvendelse - at gøre det forkerte godt igen, Karen Ashton, apr, B10

"Rigets fredelige anliggender," Jeffrey R. Holland, jan, 79
Vasket rene, Boyd K. Packer, jul, 9

Opdagelse

Cumrahns skatte, Sherrie Johnson, feb, B10
Deseret, Sherrie Johnson, dec, B10
En stor by opføres, Sherrie Johnson, aug, 82
En indsamling af hellige, Sherrie Johnson, mar, B14
Et hus til Herren, Sherrie Johnson, maj, B14
Fortælgelse i Missouri, Sherrie Johnson, jun, B10
Templet i Nauvoo, Sherrie Johnson, sep, 82
Vandring gennem Iowa, Sherrie Johnson, okt, B13
Vandringen over sletterne, Sherrie Johnson, nov, B2

Opførel

Vasket rene, Boyd K. Packer, jul, 9

Opretholdelse af ledere

"Biskop, hjælp!" Dallin H. Oaks, jul, 21
Præstedømmets magt, James E. Faust, okt, 41

Opstandelse (se Påske, Jesus Kristus)

Ordinanser (se også Pagter)

Jesus Kristus, vor Freløser, Richard G. Scott, jul, 57
Kraften er der, Peter Pomart, jun, 44

P

Pagter (se også Däb, Templer og Tempeltjeneste)

At være ordholdende, Sheldon F. Child, jul, 28
Den evige familie, Robert D. Hales, jan, 61
Guds vidner, Henry B. Eyring, jan, 29
Hold ud og bliv løftet op, Russell M. Nelson, jul, 70
Jeg mindes, Richard M. Romney, aug, 40
"Ræk ud med en hjælpende hånd," Gordon B. Hinckley, jan, 82
"Tro mod sandheden" Joseph B. Wirthlin, jul, 15

Patriarkalsk velsignelse

Den dag jeg modtog min patriarkalske velsignelse, Valeria Salemo, okt, 20

Pionerer (se også Kirkens historie)

De visle veje, Thomas S. Monson, jul, 50

En drøm bliver til virkelighed i Hong Kong, Kellene Ricks Adams, mar, 34

En landsbyfotoafgrafs drøm, Nelson Wadsworth, jun, 16

En stor forandring i Mongoliet, Mary Nielsen Cook, feb, 10

En halv-penny og en perle, Jerry Borrowman, maj, 28

Evangeliet slår rod i Cambodja, Leland D. and Joyce B. White, okt, 40

Evangeliets vinde når ud til Kap Verde, Andrew Clark, apr, 34

Evheden ligger foran os, James E. Faust, jul, 17

Find tro i hvert et fodtrin, Bonnie D. Parkin, jul, 83

For at være pioner, Ruth Muir Gardner og Vanja Y. Watkins, mar, B12

Hent dem hjem fra prærien, James E. Faust, nov, 2

Hold ud og vær tålmodig, Virginia H. Pearce, jul, 84

Honeymoon-ruten, David E. Sorensen, okt, 16

"I hans styrke kan jeg gøre alt," Jack H Goasland, jul, 39

"I har intet at frygte fra rejsen," M. Russell Ballard, jul, 59

I Herrens tjeneste i Palenque, Marvin K. Gardner, okt, 34

Jeg er pioner, Catherine Ramognino og Don O. Thorpe, dec, 46

Jiri og Olga Snedder fortæller om pionerer under lup, Marvin K. Gardner, sep, 16

Lyt ved Andens kraft, Gordon B. Hinckley, jan, 4

Moderne pionerer, Janette Hales Beckham, jul, 90

O, pionerer! En hyldest i kunstform, maj, 34

Pionerer i Andesbjergene, Allen Litster, maj, 40

"Ræk ud med en hjælpende hånd," Gordon B. Hinckley, jan, 82

Tag mod kaldet, Jack H Goasland, aug, 10

Tjekkiske hellige: Bedre tider, Kahlile Mehr, sep, 10

Tro i hvert et fodtrin, M. Russell Ballard, jan, 22

Tro i hvert et fodtrin, Robert L. Backman, feb, 14

Tro i hvert et fodtrin: Den største ledelse pionerrejse [videopræsentation], jul, 62

"Tro mod troen," Gordon B. Hinckley, jul, 65

Troens arv, R. Val Johnson, feb, 32

Ukuelige Mary Ann, Rex G. Jensen, apr, 20

Vi er alle pionerer, Thomas S. Monson, jul, 92

Primary

Mine evangeliske standfærd, Karen Ashton, feb, B14
Ressourcer til nye undervisere, Patricia P. Pinegar, feb, 28

Profeter (se også Profeti, Åbenbaring)

At høre eller ikke høre, Dale S. Cox, aug, 20

"Det er jo ikke sket i en afkrog,"

Gordon B. Hinckley, jan, 45
Find tryghed i at følge råd, Henry B.
Eyring, jul, 23

Kristus ved Betesda dam, Thomas S.
Monson, jan, 16

Min bedstefar, profeten, Janet
Thomas, okt, 8

Profeter er inspirerede, David B.
Haight, jan, 14

Taknemmelighed, Jerald L. Taylor,
jul, 32

Tro i hvert et fodtrin, M. Russell
Ballard, jan, 22

Profeti (se også Åndelige gaver)

Profetens gave, sep, 25
Profetens ånd, L. Aldin Porter, jan, 9

Præstedømmet

Det grundlæggende er ikke forandret,
David B. Haight, jul, 37

Et guddommeligt parforhold,

S. Michael Wilcox, sep, 8
Frelseren regner med dig, Joe J.
Christensen, jan, 37

"I hans styrke kan jeg gøre alt," Jack
H Goaslund, jul, 39

Kristus ved Betesda dam, Thomas S.
Monson, jan, 16

Kraften er der, Peter Pomart, jun, 44
"Løbe og ikke blive trætte," L. Tom
Perry, jan, 35

Præstedømmets magt, James E. Faust,
jul, 41

Større ændringer i undervisningsplanen for præstedømmet og Hjælpeforeningen, Don L. Searle, dec, 26

Ærlighed - et moralsk kompas, James
E. Faust, jan, 39

Prøve at være som Jesus

Gør det, du skal, okt, B6
Jessica, Mormons Bog og bror Law,
Loraine Whitear, aug, B4

Prøvelser (se Modgang)

Påske (se også Forsoning)

Påskeberetningen, Marita Schugk,
apr, B8

Sejren over døden, Gordon B.
Hinckley, apr, 2

Q

Quebec

Jeg mindes, Richard M. Romney,
aug, 40

R

Retskøffenhed

At være ordholdende, Sheldon F.
Child, jul, 28

Væddeløbet, Donna Gamache,
jan, B14

Råd

Hjælpeforeningens størstedele nøgleord,
James E. Faust, jan, 91
Tilbage til folden, aug, 26

S

Sabbat

Sabbats mindeøske, Paula J. Lewis,
feb, B13

Større ændringer i undervisningsplanen for præstedømmet og Hjælpeforeningen, Don L. Searle, dec, 26

Salmer (se Sange)

Sanderson, Henry (om)

Teenager i Nauvoo: Henry Sanderson,
William G. Hortley, aug, 16

Sandhed

At erkende sandheden, apr, 25
"Vær et forbillede," Thomas S.
Monson, jan, 42

Ærlighed - et moralsk kompas, James
E. Faust, jan, 39

Sang

Da Jesus Kristus blev døbt, Jeanne P.
Lawler, sep, B5

Den kloge mand og den ukloge
mand, jun, B5

Det er min elskede søn, Vanja Y.
Watkins og Marvin K. Gardner,
dec, B4

For at være pioner, Ruth Muir Gardner
og Vanja Y. Watkins, mar, B12

Tro i hvert et fodtrin, K. Newell
Dayley, feb, 22

Seminar (se Kirkens uddannelses system)

Skabelse

Forsoningen, Russell M. Nelson,
jan, 32

Lærker, R. Val Johnson, jun, 42

Slægtshistorie (se også Templer og Tempeltjeneste)

Den røde tråd, Petrea Kelly, aug, 34
Min drøm blev til virkelighed, Maria
Rösinkarsdóttir og DeAnne Walker,
jun, 40

Smith, Joseph (se også Kirkens historie, Første åbenbaring, Genoprettelsen)

Cumarahs skatte, Sherrie Johnson,
feb, B10

De viste vej, Thomas S. Monson,
jul, 50

En tid for taknemmelighed, Gordon B.
Hinckley, dec, 2

En hyldest til bror Joseph, dec, 33
Ikke et menneskes rasi, M. Russell
Ballard, mar, 46

"Hvad Gud har gjort gennem sin
lfjener Joseph!" Gordon B.
Hinckley, feb, 2

"Hvilken smuk og yndig morgen!":
Joseph Smiths første bogen og den
første åbenbaring, Carlos E. Asay,
apr, 10

"Vær et forbillede," Thomas S.
Monson, jan, 42

Små venner

Følelser, Pat Graham, apr, B16
Julesjernen, Rebecca Todd, dec, B6

Vælg det rette, Corliss Clayton,
mar, B10

Snedrefler, Jiri and Olga (om)

Jiri og Olga Snedrefler: To tjekkiske
pionerer under lyp, Marvin K.
Gardner, sep, 16

Spil

Pionerernes rejse, Rebecca Todd,
okt, B8, B16

Spørgsmål og svar

Hvordan undgår jeg, at bandeord
trænger ind i mit sind? feb, 25
Jeg er medlem af Kirken. Hvorfor er
jeg så ulykkelig? maj, 22

Studium af skriften

Højt oppe, Willie Holdman og Richard
M. Romney, mar, 10

Krisehjælp, Teresa Hunsaker, nov, 3
På en ganske almindelig torsdag,
Gabrielle Larose, maj, 38

Sydamerika

Pioner i Andesbjergene, Allen Lister,
maj, 40

Synd (se også Omvendelse)

Bare én gang skader, mar, 33

T

Taknemmelighed

Selv i den dybeste sorg, Sveinbjörg
Gudmundsdóttir, dec, 44

Styrket i kærlighed, Elaine L. Jack,
jan, 88

Taknemmelighed, Jerald L. Taylor, jul,
32

Tempelpladsen

Missionær for hele verden, Maryann
Marindale og Jennifer Ganit
Absher, sep, 44

Tempelpladsen i Salt Lake City,
aug, 34

Templer og Tempeltjeneste (se også Slægtshistorie, Ægteskab)

Det tempelægteskab, som jeg havde
ventet på, Patricia E. McInnis,
apr, 28

En tempeltur, Julia Hardel, feb, 8
En uventet døb, Bart L. Andersen,
okt, 6

Evheden ligger foran os, James E.
Faust, jul, 17

Fra Zaire til Herrens hus, Kuteka
Kamulete, aug, 8

Himlens porte, nov, 15
Honeymoon-ruten, David E. Sorensen,
okt, 16

På en ganske almindelig torsdag,
Gabrielle Larose, maj, 38

Tiende (se også Ofre)

"Det er jo ikke sket i en afkrog,"
Gordon B. Hinckley, jan, 45

"Vær et forbillede," Thomas S.
Monson, jan, 42

Tilgivelse

Læg krænkelseerne bag dig, Susan
Terny, jan, 15

"Rigets fredelige anliggender," Jeffrey
R. Holland, jan, 79

Tjekkiet

Havtreds års tro, Honza Tomso,
jun, 46

Jiri og Olga Snedeffler: To tjekkiske pionerer under lup, Marvin K.

Gardner, sep, 16

Lukas Kroufil fra Prag i Republikken Tjekkiet, Corliss Clayton, sep, B14
Tjekkiske hellige: Bedre tider, Kahille Mehr, sep, 10

Tjeneste

En ny juletradition, Douglas Presenza, dec, 8

Et helligt kald, Monte J. Brough, jul, 26

"Gå du hen og gør ligeså," H. David Burton, jul, 75

Hemmelig uge, Jennifer Jensen, apr, B4

Hent dem hjem fra prærien, James E. Faust, nov, 2

Hvad jeg lærte af en blind mand, Lorjelyn Celis, okt, 38

Kejns fødselsdagsgave, Timothy S. Wight, nov, B10

Natalies løfte, Jamie Macomber, feb, B6

Præsident Thomas S. Monson, nov, B6

Trætop-traditionen, Veloy Richards, dec, B14

Vi er alle pionerer, Thomas S.

Monson, jul, 92

Åldste Augusto A. Lim, feb, B4

Tro (se også Omvendelse,

Vidnesbyrd)

Bekræftet i troen, Aileen H. Clyde, jan, 84

Find tro i hvert et fodtrin, Bonnie D. Parkin, jul, 83

Find tryghed i at følge råd, Henry B. Eyring, jul, 23

Fra Zaire til Herrens hus, Kuteka Kamulete, aug, 8

Halvtreds års tro, Honza Tomsa, jun, 46

"I har intet at frygte fra rejsen," M. Russell Ballard, jul, 59

Kristne i tro og gerning, Joseph B. Wirhlin, jan, 67

Mine definer, Isaac Pimentel og Elisabete Samways Gaertner, okt, 46

Moderne pionerer, Janette Hales Beckham, jul, 90

Profetiens ånd, L. Aldin Porter, jan, 9

På troens vinger, Viki A. Groberg, mar, 28

Tro i hvert et fodtrin, M. Russell Ballard, jan, 22

Tro i hvert et fodtrin: Den storslåede pionerrejse [videopræsentation], jul, 62

Tro i hvert et fodtrin, Robert L. Backman, feb, 14

"Tro mod sandheden," Joseph B. Wirhlin, jul, 15

"Tro mod troen," Gordon B. Hinckley, jul, 65

Tro og udholdenhed, mar, 25

Tårer, trængsler, tillid, vidnesbyrd, Thomas S. Monson, sep, 2

U

Uafhængighed

Uafhængighed, Lauradene Lindsey, okt, 22

Uddannelse

Lær visdom i din ungdom, sep, 33

Udholdenhed (se også Lydighed)

Hold ud og bliv løftet op, Russell M. Nelson, jul, 70

Hold ud og vær tålmodig, Virginia H. Pearce, jul, 84

Jordnøddeløbet, Rosalie A. Cypert, okt, B10

Tro og udholdenhed, mar, 25

Undervisning

Det almindelige klasseværelse - en god ramme for stabil og fortsat vækst, Virginia H. Pearce, jan, 11
Ressourcer til nye undervisere, Patricia P. Pinegar, feb, 28

Større ændringer i undervisningsplanen for præstedømmet og Hjelpeforeningen, Don L. Searle, dec, 26

Udkost til en vellykket tale, Darrin Lythgoe, apr, 26

Ungdommen

Frelseren regner med dig, Joe J. Christensen, jan, 37

Lær visdom i din ungdom, sep, 33

"Ræk ud med en hjælpende hånd," Gordon B. Hinckley, jan, 82

Troens profiler, Thomas S. Monson, maj, 2

Unge mænd

Det grundlæggende er ikke forandret, David B. Haight, jul, 37

Nyamvendte og unge mænd, Gordon B. Hinckley, jul, 47

Tag imod kaldet, Jack H Goasland, aug, 10

Unge piger

Moderne pionerer, Janette Hales Beckham, jul, 90

V

Velfærdsprogrammet

"Gå du hen og gør ligeså," H. David Burton, jul, 75

Venskab

At løfte i fællesskab, Janet Thomas, maj, 10

Er du hans ven? Michael Griffith, nov, 10

Venner står sammen, Kristin Banner, jul, 87

Verdslighed (se også Synd)

I et hav af støj, Jens Jensen og Paul Conners, mar, 26

Viden (se Sandhed)

Vidnesbyrd (se også Omvendelse, Tro)

Betydningen af at bære vidnesbyrd, James E. Faust, mar, 2

Han vil fortælle mig det, Terrie Lynn Bitner, maj, 14

"Hvert folk skal blive velsignet," mar, 7

Vi kan vide, at han er til, maj, 25

Vores vidnesbyrd til verden, Gordon B. Hinckley, jul, 82

Vidensordet

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45

Let og elefant, Terri Reid, aug, 46

"Løbe og ikke blive trætte," L. Tom Perry, jan, 35

Stille nok til at lytte, mar, 30

Vor himmelske Fader

"Bed til Faderen i mit navn," L. Edward Brown, jul, 77

Omsorg for børnenes sjæle, Patricia P. Pinegar, jul, 13

Y

Ydmyghed

Lyt til Herrens røst, Francisco J. Viñas, jan, 76

Young, Brigham (om)

Brigham Young: Ild i kroppen, Ronald K. Esplin, mar, 18

Young, Mary Ann (om)

Ukuelige Mary Ann, Rex G. Jensen, apr, 20

Æ

Ægteskab (se også Pakter, Familieforhold, Templer og Tempeltjeneste)

Det tempelægteskab, som jeg havde ventet på, Patricia E. McInnis, apr, 28

Et guddommeligt parforhold, S. Michael Wilcox, sep, 8

Glæden ved at følge den store plan for lykke, Richard G. Scott, jan, 70

Honeymoon-ruten, David E. Sorensen, okt, 16

Pagtsægteskab, Bruce C. Hafen, jan, 25

Ærlighed (se også Retskaffenhed)

Cykellektionen, Alma J. Yates, aug, B10

Forretningsmoral, Alan V. Funk, nov, 28

Præsident Thomas S. Monson, nov, B6

Væddeløbet, Donna Gamache, jun, B14

Ø

Ønske

"Efter vores hjertes ønsker," Neal A. Maxwell, jan, 20

Tro i hvert et fodtrin, M. Russell Ballard, jan, 22

Å

Åbenbaring (se også Helligånden, Profeter)

"Den ånd som leder os til at gøre godt," L. Tom Perry, jul, 68

Det almindelige klasseværelse - en god ramme for stabil og fortsat vækst, Virginia H. Pearce, jan, 11

"Det er jo ikke sket i en afkrog," Gordon B. Hinckley, jan, 45

Et helligt kald, Monte J. Brough, jul, 26

Ikke et menneskes røst, M. Russell Ballard, mar, 46

Personlig åbenbaring: Gaven, prøven og løftet, Boyd K. Packer, jun, 8

Profetiens ånd, L. Aldin Porter, jan, 9
Åndelige gaver (se også Helbredelse, Helligånden, Profeti)

At erkende sandheden, apr, 25
"Betænk stedse, hvorfor de er blevet givet," dec, 25

"Din tro har frelst dig," aug, 25
Kommunikation ved Andens kraft, okt, 25

Kundskabsord, nov, 25
Profetiens gave, sep, 25

Stræb efter de bedste gaver, feb, 24
Tro og udholdenhed, mar, 25
Vi kan vide, at han er til, maj, 25
Visdom ved lydighed, jun, 25

FORFATTERINDEKS STJERNEN 1997

A

Absher, Jennifer Gant
Hjemad, apr, 32
Missionær for hele verden, sep, 44

Adams, Kellene Ricks
En drøm bliver til virkelighed i Hong Kong, mar, 34

Andersen, Bart L.
En uventet døb, okt, 6

Andersen, Kai A.
"I sit eget sprog" jun, 28

Asay, Carlos E.
"Hvilken smuk og yndig morgen":
Joseph Smiths første bøn og den første åbenbaring, apr, 10

Ashton, Karen
Døb - min første pagt, maj, B4
Helte og hellinder, aug, B8
Hvad ønsker Jesus, at jeg gør?
sep, B8
Jeg træffer vigtige valg nu, nov, B8
Joseph Smith - Guds tapre tjener,
okt, B4

Mine evangeliske standarder, feb, B14

Mine valg har nogle følger, mar, B8

Omvendelse - at gøre det forkerte

godt igen, apr, B10
Profetierne vidner om Jesu Kristi fødsel,
dec, B8

Vælg det rette gennem studium og
bøn, jun, B8

B

Backman, Robert L.
Tro i hvert et fodtrin, feb, 14

Ballard, M. Russell
"I har intet af frygte fra rejsen," jul, 59
Ikke et menneskes røst, mar, 46
Tro i hvert et fodtrin, jan, 22

Banner, Kristin
Venner står sammen, jul, 87

Bartholomew, Lois T.
Jul hver søndag, dec, 24

Bazarskaya, Nina
Jeg forsvarede troen, mar, 44

Beckham, Janette Hales
Moderne pionerer, jul, 90

Bennett, Jeanette Waite
At lægge åndelige sår, apr, 8
Teenagere fra Aitutaki, feb, 46

Bittner, Terrie Lynn
Han vil fortælle mig det, maj, 14

Borrowman, Jerry
En halv-penny og en perle, maj, 28

Boyle, Cheryl
Min juletrække, dec, 19

Brough, Monte J.
Et helligt kald, jul, 26

Brown, L. Edward
"Bed til Faderen i mit navn," jul, 77

Bulgakova-Petrenko, Olga
På svampeagt, sep, B10

Burton, H. David
"Gå du hen og gør ligeså," jul, 75

C

Camargo, Victor
Fortæl andre om Mormons Bog,
apr, 31

Celis, Lorjelyn
Hvad jeg lærte af en blind mand,
okt, 38

Chamberlain, Mark D.
De åndelige farer ved at finde fejl hos
andre, maj, 16

Child, Sheldon F.
At være ordholdende, jul, 28

Christensen, Joe J.
Frelseren regner med dig, jan, 37

Clark, Andrew
Evangeliet vindes når ud til Kap Verde,
apr, 34

Clayton, Corliss
Lukås Kroutil fra Prag i Republikken
Tjekkiet, sep, B14
Vælg det rette, mar, B10

Clyde, Aileen H.
Bekræftet i troen, jan, 84

Connors, Paul
I et hav af støj, mar, 26

Cook, Mary Nielsen
En stor forandring i Mongoliet, feb, 10

Cook, Quentin L.
Glæd jert! jan, 27

Cox, Dale S.
At høre eller ikke høre, aug, 20

Cypert, Rosalie A.
Jordnaddeløbet, okt, B10

D

Dayley, Beth
"Med øjet alene fæstet på Guds ære,"
aug, 48

Dayley, K. Newell
Tro i hvert et fodtrin, feb, 22

Diazon, Aurelia S.
Ville de tage imod mig igen? maj, 21

Doxey, Joanne
At tale sig hjemme i et nyt værd,
nov, 26

E

Edgley, Richard C.
"Vi er så interesserede, at vi sender de
allerbedste," jan, 59

Esplin, Ronald K.
Bingham Young: Ild i kroppen, mar, 18

Eyring, Henry B.
Find tryghed i at følge råd, jul, 23
Guds vidner, jan, 29

F

- Faust, James E.**
Befydningen af at bære vidnesbyrd, mar, 2
Evheden ligger foran os, jul, 17
"Han giver mig kraft på ny," okt, 2
Hent dem hjem fra prærien, nov, 2
Hjælpeforeningens storslåede nøgleord, jan, 91
"Kvinde, hvorfor græder du?" jan, 53
Præstedømmets mødt, jul, 41
Ærlighed - et moralsk kompas, jan, 39
- Funk, Alan V.**
Forretningsmoral, nov, 28

G

- Gaertner, Elisabete Samways**
Mine døffiner, okt, 46
- Galbraith, David B.**
Fred i det hellige land, dec, 20
- Gamache, Donna**
Væddeløbet, jan, B14
- Gardner, Marvin K.**
Det er min elskede søn, dec, B4
I Herrens tjeneste i Palenque, okt, 34
Jiri og Olga Sneiderfer: To tjekiske pionerer under lup, sep, 16
- Gardner, Ruth Muir**
For at være pioner, mar, B12
- Goasland, Jack H.**
"I hans styrke kan jeg gøre alt," jul, 39
Tog imod kaldet, aug, 10
- Goldrup, Ray**
En ny dag gryr, maj, B10
- Graham, Pat**
Følelser, apr, B16
- Griffith, Michael**
Er du hans ven? nov, 10
- Groberg, Viki A.**
På troens vinger, mar, 28
- Grover, Lisa M.**
Finjustering, maj, 32
- Gudmundsdóttir, Sveinbjörg**
Selv i den dybeste sorg, dec, 44

H

- Hafen, Bruce C.**
Hovedpynt i stedet for aske: Jesu Kristi forsoning, apr, 38
Pagtsægteskab, jan, 25
- Haight, David B.**
Det grundlæggende er ikke forandret, jul, 37
Missionæraegtepar: "En vidunderlig ressource," okt, 26
Profeter er inspirerede, jan, 14
- Hales, Robert D.**
Den evige familie, jan, 61
"Når du engang vender om, så styrk dine brødre," jul, 79
- Hardel, Julia**
En tempeltur, feb, 8

- Hartley, William G.**
Teenager i Nauvoo: Henry Sanderson, aug, 16
- Hernández, Alejandra**
Kom tællere på Kristus, jul, 89
- Hinckley, Gordon B.**
Den levende profets ord, mar, 16; jun, 32; sep, 26; okt, 14
"Det er jo ikke sket i en afkrog," jan, 45
En samtale med enlige voksne, nov, 16
En tid for taknemmelighed, dec, 2
"Hvad Gud har gjort gennem sin tjener Joseph!" feb, 2
Inspirerende tanker, aug, 2
Kirkens kvinder, jan, 64
Lyt ved Andens kraft, jan, 4
Må vi være trofaste og retskafne, jul, 4
Nyomvendte og unge mænd, jul, 47
"Ræk ud med en hjælpende hånd," jan, 82
Sejren over døden, apr, 2
"Tro mod troen," jul, 65
Vores vidnesbyrd til verden, jul, 82

- Holdman, Willie**
Højt oppe, mar, 10
- Holland, Jeffrey R.**
"Fordi hun er mor," jul, 34
"Riget fredelige anliggender," jan, 79
- Humphrey, Marisa Whittaker**
Det er ikke nogen hemmelighed - del glædens budskab med andre! feb, 44
- Humphreys, Marjorie**
Teenagere fra Aitutaki, feb, 46
- Hunsaker, Teresa**
Krisehjælp, nov, 33

J

- Jack, Elaine L.**
"En lille sten," jul, 73
"Få del i den herlighed," jan, 74
Styrket i kærlighed, jan, 88
- Jensen, Jennifer**
Hemmelig uge, apr, B4
- Jensen, Jens**
I et hav af støj, mar, 26
- Jensen, Rex G.**
Ukuelige Mary Ann, apr, 20
- Johnson, R. Val**
Lærker, jun, 42
Troens arv, feb, 32
- Johnson, Sherrie**
Cumorahs skatte, feb, B10
Deseret, dec, B10
En stor by opføres, aug, B2
En indsamling af hellige, mar, B14
Et hus til Herren, maj, B14
Førelgelse i Missouri, jun, B10
Templet i Nauvoo, sep, B2
Vandring gennem Iowa, okt, B13
Vandringen over prærien, nov, B2

K

- Kamulete, Kuteka**
Fra Zaire til Herrens hus, aug, 8
- Kelly, Petrea**
Den røde tråd, aug, 34
- Kerr, Wm. Rolfe**
"Se jeres små," jan, 77
- Kommu, Sree Devi**
Hjem på mission, maj, 8

L

- Larose, Gabrielle**
På en ganske almindelig torsdag, maj, 38
- Lavatai, Fono**
Et retfærdigt valg, jul, 88
- Lawler, Jeanne P.**
Da Jesus Kristus blev døbt, sep, B5
- Leone, Juan Aldo**
"Et glædeligt møde," feb, 48
- Leonova, Natalya Vladimirovna**
Da han talte om Gud, forstod jeg det, jun, 26
- Lewis, Paula J.**
Sabbats mindeæske, feb, B13
- Lindsey, Lauradene**
Uafhængighed, okt, 22
- Lister, Allen**
Pionerer i Andesbjergene, maj, 40
- Lythgoe, Darrin**
Udkast til en vellykket tale, apr, 26
Vidne om Jesus Kristus, dec, 16

M

- Macomber, Jamie**
Dan Ball fra Jerusalem, apr, B13
Natalies løfte, feb, B6
- Mangum, Diane L.**
Henriks Liste, mar, B4
- Martindale, Maryann**
Missionær for hele verden, sep, 44
- Martin, M. H.**
Et skinnende julebillede, dec, B13
- Maxwell, Neal A.**
"Efter vores hjerter ønsker," jan, 20
"Fra hvem hvert gode kom," jul, 11
- McLannis, Patricia E.**
Det tempeleægteskab, som jeg havde ventet på, apr, 28
- Mehr, Kahlile**
Tjekiske hellige: Bedre tider, sep, 10
- Mitchell, David**
Tudo Bem i Brasilien, nov, 34
- Manson, Thomas S.**
De viste vej, jul, 50
De vil komme, jul, 44
Kristus ved Betesda dam, jan, 16
Troens profiler, maj, 2
Tører, trængsler, tillid, vidnesbyrd, sep, 2
Vi er alle pionerer, jul, 92
"Vær et forbillede," jan, 42
"Anden gør levende" jun, 2

N

Nelson, Russell M.
Forsoningen, jan, 32
Hold ud og bliv løftet op, jul, 70

O

Oaks, Dallin H.
"At hans Ånd altid må være hos dem,"
 jan, 56
"Biskop, hjælp!", jul, 21
Lys et og livet, dec, 40

Ogden, D. Kelly
Fred i det hellige land, dec, 20

Okazaki, Chieko N.
Opløftet i håbet, jan, 86

Onalaja, Gbenga
Ånden gav mig mod, maj, B6

P

Packer, Boyd K.
De Tolv Apostle, jan, 6
*Personlig åbenbaring - Gaven, prøven
 og løftet*, jun, 8
Vasket rene, jul, 9

Parker, Valerie
Jeg forsvarede troen, mar, 44

Parkin, Bonnie D.
Find tro i hvert et fodtrin, jul, 83

Pearce, Virginia H.
*Det almindelige klasseværelse - en
 god ramme for stabil og fortsat
 vækst*, jan, 11
Hold ud og vær tålmodig, jul, 84

Perry, L. Tom
*"Den ånd som leder os til at gøre
 godt,"* jul, 68
"Løbe og ikke blive trætte," jan, 35

Peterson, Janet
Folk fra det Nye Testamente, maj, B13

Pimentel, Isaac
Mine delfiner, okt, 46

Pinegar, Patricia P.
Bed ofte, mar, 82
Omsorg for børnenes sjæle, jul, 13
Ressourcer til nye undervisere, feb, 28

Pinegar, Rex D.
Fred ved lidighed, apr, B7

Pomart, Peter
Kraften er der, jun, 44

Porter, L. Aldin
Profetiens ånd, jan, 9

Presença, Douglas
En ny juletradition, dec, 8

Perzeri, Mauro
Er jeg parat? aug, 32

R

Reid, Terri
Let og elefant, aug, 46

Richards, Veloy
Trætop-traditionen, dec, B14

Romney, Richard M.
Højt oppe, mar, 10
Jeg mindes, aug, 40

Rösinkarsdóttir, María
Min drøm blev til virkelighed, jun, 40

S

Salerno, Valeria
*Den dag jeg modtog min patriarkalske
 velsignelse*, okt, 20

Schugk, Marita
Påskeberetningen, apr, B8

Scott, Richard G.
Alvorlige spørgsmål, alvorlige svar,
 sep, 28
*Glæden ved at følge den store plan
 for lykke*, jan, 70
Jesus Kristus, vor Forløser, jul, 57

Searle, Don L.
*Større ændringer i undervisnings-
 planen for præstedømmet og
 hjælpeforeningen*, dec, 26
Tudo Bem i Brasilien, nov, 34

Simmons, Dennis E.
Hans fred, jul, 31

Sorensen, David E.
Honeymoon-ruten, okt, 16

Superti, Edimar Botelho
Et formål med vores trængsler, feb, 30

Swaner, Ruth Harris
"Hjælp mig med at hjælpe Ruth,"
 maj, 26

T

Taylor, Jerald L.
Taknemmelighed, jul, 32

Ternyey, Susan
Læg krænkelserne bag dig, jun, 15

Thomas, Janet
At løfte i fællesskab, maj, 10
Min bedstefar, profeten, okt, 8

Thorpe, Catherine Ramognino
Jeg er pioner, dec, 46

Thorpe, Don O.
Jeg er pioner, dec, 46

Todd, Rebecca
Julestjernen, dec, B6
Pionerernes rejse, okt, B8, B16

Tomsa, Honza
Halvtreds års tro, jun, 46

Tuason, Miles T.
*Kristian Nefi og Ernawati Suharto fra
 Yogyakarta i Indonesien*, jun, B6

V

Víñas, Francisco J.
Lyt til Herrens røst, jan, 76

W

Wadsworth, Nelson
En landsbyfotoграфs drøm, jun, 16

Walker, DeAnne
"Gud vær' med dig" apr, 17
Island - Sagoen fortsætter, jun, 34
Min drøm blev til virkelighed, jun, 40

Watkins, Vanja Y.
Det er min elskede søn, dec, B4
For at være pioner, mar, B12

Whitear, Laraine
Jessica, Mormons Bog og bror Law,
 aug, B4

White, Joyce B.
Evangeliet slår rod i Cambodja,
 okt, 40

White, Leland D.
Evangeliet slår rod i Cambodja,
 okt, 40

Wight, Timothy S.
Kevis fødselsdagsgave, nov, B10

Wilcox, S. Michael
Et guddommeligt parforhold, sep, 8

Wirthin, Joseph B.
Krisine i tro og gerning, jan, 67
"Tro mod sandheden," jul, 15

Y

Yates, Alma J.
Cykellektionen, aug, B10

JESU KRISTI
KIRKE

AF SIDSTE DAGES HELLIGE

PROFETEN ESAIAS FORUDSIGER KRISTI
FØDSEL, AF HARRY ANDERSON

For et barn
er os født,
en søn er
givet os
(Es 9:5).

HYRDERNE TILBEDER BARNET, AF BARTOLOMÉ ESTEBAN MURILLO,
MUSEO DEL PRADO | MADRID/SUPERSTOCK

2

LEHI OG HANS FOLK ANKOMMER TIL DET
FORMÅTTEDE LAND, AF ARNOLD FRIBERG

Gud Herren
ville lade en profet
fremstå blandt jøderne,
ja, en Messias
(1 Nephi 10:4).

KRISTUS VELSIGNER DE SMÅ BØRN,
AF WILLIAM HENRY WARGETSON

3

NEPHIS SYN AF JØMFRU MARIA,
AF JUDITH MEHR

Jeg så jomfruen igen
med et barn i armene
(1 Nephi 11:20).

MARIA MED DEN SPÆDE KRISTUS,
AF ROBERT T. BARRETT

4

LAMANITEN SAMUEL PROFETERER,
AF ARNOLD FRIBERG

Da kommer Guds Søn
for at forløse alle,
som tror på hans navn
(Helaman 14:2).

BJERGPRÆDIKENEN,
AF ROBERT T. BARRETT

5

DESERET

Sherrie Johnson

Da de hellige begyndte at bosætte sig i Saltsødalen og berede sig på de næste holds ankomst, gav Brigham Young det nye territorium navnet Deseret, som er et ord fra Mormons Bog, der betyder »honningbi« (se Ether 2:3). Han ønskede at opmuntre de hellige til at gøre ødemarken til en »bikube,« der summede af aktivitet. Det viste sig at være et meget passende navn.

De første af de ti pionerkompagner ankom i juli 1847. Kort efter opførte man et fort af lersten og 450 bjælkehytter. Små 2.000 hektarer jord blev opdyrket.

Det følgende forår var forsyningerne næsten sluppet op. Tøjet var næsten slidt op, fødevarerdepoterne svandt

ind og flere nybyggere kom til. Hver person fik kun et kvart kilo mel om dagen. For at overleve spiste familierne krager, ulve, tidsler, vilde bær, bark, rødder og segoliljernes løg, mens de ivrigt ventede på, at deres afgrøder skulle modnes.

Men i maj og juni kom horder af sorte græshopper, hvoraf nogle var på størrelse med en voksen mands tommelfinger, og begyndte at æde kornet. Alle, der havde kræfter til det, greb stave, skovle, koste eller hvad de ellers kunne få fat i og sloges mod de plagsomme insekter.

De hellige gravede grøfter rundt om kornet, jog græshopperne ned i dem og forsøgte at drukne krybet. Men

ILACERNE OG GRÆSHOPPERNE, AF JACK YIGOS, VENLIGST UDÅNT AF INTERNATIONAL SOCIETY, DAUGHTERS OF THE URM-PIONEERS

Templet i St. George

Templet i Logan

Templet i Manti

Templet i Salt Lake City

der kom bare flere. Brigham Young sagde senere spøgefuldt, at når de slog en græshoppe ihjel, kom der straks to andre for at begrave den første.* Sådant må det have syntes for de sultende hellige.

I over to uger sloges de mod græshopperne, mens de bad om hjælp. Endelig, på sabbatten, mens Charles C. Rich prædikede i kirken, fløj store flokke af måger ind fra Den Store Saltsø og begyndte at æde græshopperne. Mågerne åd, indtil de var stopmætte, så kastede de op, og begyndte forfra med at æde. Denne sære adfærd fortsatte i mange dage, indtil det meste af kornet var reddet.

De hellige blev ydmyge og vidste, at Gud vågede over dem. Dette vidnesbyrd hjalp dem til at holde ud, for deres trængsler var langt fra forbi. Den følgende vinter var meget hård. Hyppige snestorme holdt jorden dækket af sne. Kvæget kunne ikke finde føde, og det var vanskeligt for mændene at tage op i bjergene for at skaffe brænde. De stærke vinde og kulden gjorde livet i de hastigt opførte bjælkehytter forfærdeligt.

Det følgende forår planlagde nogle af de hellige at fortsætte til Californien, hvor de kunne finde mildere vejr og flere forsyninger. Da præsidient Heber C. Kimball, Brigham Youngs førsterådgiver, hørte om disse planer, lovede han, at man i Saltsødalene »inden et år ville kunne købe masser af tøj og alt, hvad vi behøver, til priser, der ligger under dem i St. Louis.«

Præsident Brigham Young kom også med et løfte: »Når de hellige samles her og bliver stærke nok til at tage landet i besiddelse, vil Gud mildne klimaet, og så vil vi bygge en by og et tempel til Gud Den Allerhøjeste på dette sted.« Disse opmuntringer fik de fleste til at blive.

Som lovet mildnede Gud klimaet. Det følgende års høst var stor nok til at brødføde de næsten 6400 hellige, som havde fundet vej til Deseret.

Præsident Kimballs løfte gik også i opfyldelse. I 1849 fandt man guld i Californien. Tusinder af mennesker

strømmede vestpå for at gøre deres lykke. Når de nåede frem til Saltsødalene, trængte deres vogne til at blive repareret, og de havde brug for forsyninger. Disse behov gav arbejde til de hellige.

Og i deres iver efter at nå hurtigt frem til guldet, kasserede mange ovne, tøj, møbler og andre ejendele for at gøre deres vogne lettere. De hellige kunne tage ud på prærien og finde meget af det, som de havde brug for til at gøre deres hjem mere bekvemme. Og købmænd på vej til Californien med vognlæs af varer erfarede, at skibalerede havde bragt de fleste varer til Californien. Skuffede solgte de deres varer meget billigt i Salt Lake City i stedet for at slæbe dem med til Californien, hvor de måske slet ikke ville kunne få dem solgt. I løbet af tre år efter de helliges ankomst til Saltsødalene var der rigeligt med forsyninger i Deseret.

Og som lovet begyndte templer at skyde i vejret. Noget af det første, som Brigham Young gjorde efter at være ankommet til Saltsødalene i 1847, var at udpege det sted, hvor templet i Salt Lake City skulle bygges. Man påbegyndte arbejdet i 1853, og det blev indviet i 1893.

Det første tempel, som blev fuldført i Vesten, var templet i St. George. Det blev påbegyndt i 1871 og blev indviet den 6. april 1877 under en af Kirkens generalkonference. Der blev også indviet templer i Logan i maj 1884 og i Manti i maj 1888.

I år 1900 var der fuldført fire templer, og flere end 280.000 af Kirkens medlemmer boede i Rocky Mountainsområdet. De hellige havde været igennem mange trængsler og stod over for flere endnu. Men Kirken var solidt grundfæstet, og de hellige havde lært meget, som ville hjælpe dem igennem de svære tider, som lå forude. □

* *Journal of Discourses*, 4:301. Alle andre oplysninger og citater stammer fra *Kirkens historie i tidernes fylde*, side 337-351, 430, 436, 458.

BARE FOR SJOV

JULEQUIZ

D. A. Stone
ILLUSTRERET AF PHYLIS LUCH

Læs Matthæus 1:18-2:23 og Lukas 2:1-20. Se så om du kan svare rigtigt på alle spørgsmålene. Men pas på, nogle af dem er lumsk.

1. Hvor mange vise mænd fulgte efter stjernen?

- a. Tre
- b. En ved navn Melchior; de andre er opdigtede
- c. Ukendt. Bibelen nævner det ikke

2. Hvem sendte de vise mænd til Betlehem?

- a. En Herrens engel
- b. Kong Herodes
- c. Ingen. De så bare stjernen og fulgte den

3. Hvor fandt de vise mænd Jesus og Maria?

- a. I et hus
- b. I en stald
- c. Ingen af de ovennævnte

4. Hvordan blev de vise mænd advaret mod at vende tilbage til Herodes, efter at de havde set Jesusbarnet?

- a. I en drøm
- b. Af Josef
- c. Af hyrderne

5. Hvem befalede, at der skulle være en folketælling?

- a. Kong Herodes
- b. Kejser Augustus
- c. Kvirinius

6. Hvor sagde englen, at hyrderne ville finde Jesusbarnet?

- a. I Betlehem
- b. I en krybbe
- c. I et hus

7. Hvad er et andet navn for Davids by?

- a. Nazaret
- b. Jerusalem
- c. Betlehem

8. Hvad betyder Immanuel?

- a. »Konge«
- b. »Gud med os«
- c. »Profet«

9. Hvem sagde til Josef, at han skulle tage sin familie med til Egypten?

- a. De vise mænd
- b. Kong Herodes
- c. En Herrens engel

10. Hvor bosatte Josef, Maria og Jesus sig, da de vendte tilbage fra Egypten?

- a. Jerusalem
- b. Betlehem
- c. Nazaret

Svar på julequiz'en: (1) c, (2) b, (3) a, (4) a, (5) b, (6) b, (7) c, (8) b, (9) c, (10) a

Julepynt

Et strålende julebillede

M. H. Martin

Hvis du vil lave et strålende julebillede, skal du bruge et ark hvidt papir, en blyant, et stykke mørkt papir, gennemsigtigt tape, gamle aviser og et søm.

1. Tegn et julemotiv på det hvide papir med blyant. Sørg for, at der er masser af stearinlys eller stjerner. Hvis det skal være en gave, kan du skrive modtagerens navn på det.

2. Sæt din tegning fast på det mørke papir med tape.

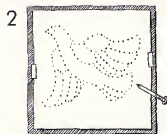
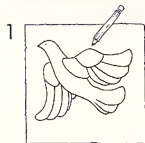
3. Anbring din tegning oven på en stak gamle aviser, så du ikke ødelægger underlaget. Nu tager du sømmet og prikker huller langs med blyantstregene i din tegning. Lav et lille mellemrum mellem hvert hul, og sørg for at hullet går gennem både det hvide og det mørke papir.

4. Når du har prikket huller, fjerner du det hvide papir og smider det ud.

5. Hæng dit billede op i et solrigt vindue eller sæt det fast på en lampe-skærm. Lyset skinner gennem hullerne i det mørke papir og får din tegning til at stråle! □

ILLUSTRATION AF DENISE LARRY, FOTO: TAMARA HAMBLEN

TRÆTOP-TRADITIONER

Veloy Richards

ILLUSTRERET AF DIJK BROWN

Cindy

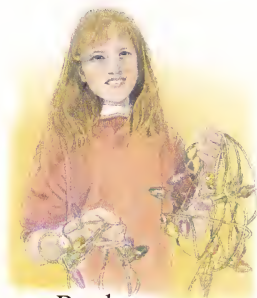
Lindsay

Michelle

Rachel

Bethany

Jeg har set mange juletræer. Som regel har de haft en lysende stjerne eller en smuk engel i toppen. Men det smukkeste træ, jeg nogensinde har set, havde en stor, rød sløjfe i toppen.

Jeg var ikke sikker på, hvordan jeg skulle fejre jul det år. Min mor havde været enke i flere år, og eftersom jeg var enlig, havde vi fortsat mange af vores juletraditioner og fejret jul sammen. Men da min mor døde lige inden jul, syntes det alt for smertefuldt at gennemføre de gamle juletraditioner uden hende.

Kort før jul kom biskoprådet på besøg. De udtrykte deres bekymring for, at jeg skulle fejre jul alene. Biskoppen kiggede sig omkring og spurgte, hvorfor jeg hverken havde juletræ eller pynt. Jeg forklarede, at jeg ikke havde lyst til at pynte juletræ alene, så derfor havde jeg valgt ikke et købe et. Julen var indbegrebet af en familietradition, så jeg mente, at jeg bedst kunne komme igennem juledagene ved at ignorere den.

Da de var gået, gik jeg i gang med mit arbejde. Men biskoppen lod ikke sagen hvile. Han fortalte wardets pri-

marypræsidentinde om sin samtale med mig. Jeg var lige blevet kaldet til at undervise de 11-årige piger, men jeg skulle ikke begynde før i januar.

En eftermiddag ringede Michelle, en af de piger, som jeg skulle have i min klasse, og spurgte, om hun måtte kigge forbi den følgende aften kl. 19.30. Jeg var overrasket, men glædede mig til hendes besøg.

Præcis kl. 19.30 ringede det på døren, men det var ikke kun Michelle, der stod uden for min dør. Det var alle pigerne fra min nye primaryklasse – med et juletræ, lys og julepynt!

De bar det store træ ind ad døren og stillede det op i min stue. Deres iver var smittende, og snart flyttede jeg rundt på møblerne for at finde det helt rigtige sted til træet. Jeg spurgte, hvad jeg skulle gøre og fik at vide, at jeg bare skulle sætte mig på sofaen og se på. De næste to timer var fyldt med julelatter og den kærlighed, som kun 11-årige kan udvise.

Pigerne fortalte mig, hvad de hed, og hvilken rolle de havde spillet i projektet. Cindy viste mig de brændemærker

hun havde fået på fingrene af den varme lim, da hun lime-
de sløjfer på honningkagefigurerne. Amanda kunne ikke
være med om aftenen, så hun havde været med sin mor ud
for at købe træet tidligere på dagen. Bethany var den høje-
ste, så hun havde ansvaret for lysene. Lindsay pyntede
træet med en masse bolsjestokke. Rachel hængte en jule-
strømpe fyldt med godter og en gave op under træet. Og
Michelle fortalte mig, at de havde prøvet at finde eller lave
en stjerne til toppen af træet, men det var ikke lykkedes.
Så derfor havde de taget en stor, rød sløjfe med.

Den sløjfe var kronen på et af de største og smukkeste
juletræer, jeg nogensinde har fået. Inden træet var pyntet
færdigt og lysene tændt, var mit hjerte fyldt af julens
ånd og kærlighed til hver af pigerne i min kommende
primaryklasse. Den følelse blev fornyet, hver gang jeg
tændte lysene på træet.

Jeg har nogle nye juletraditioner nu. Jeg har i sinde at
have et juletræ hvert år, og der skal altid være bolsje-
stokke, honningkagefigurer – og en stor, rød sløjfe i
toppen. □

»BETÆNK STEDSE, HVORFOR DE ER BLEVET GIVET«

I denne juletid, hvor vi traditionelt udveksler gaver, er det passende at tænke på de gaver, som vi modtager fra vor himmelske Fader. Blandt de gaver, som han giver til medlemmer af sin Kirke, er de af Åndens gaver, som vi har behandlet i det forgangne år – gaver som tro, kundskab, visdom og profeti.

Selvfolgelige findes der flere åndelige gaver end dem, vi har drøftet. Ældste Bruce R. McConkie bemærkede, at »de åndelige gaver findes i et uendelig antal og ubegrænsede variationer. De, der er nævnt i det åbenbarede ord, er blot illustrationer af den grænseløse gavmildhed, hvormed en kærlig Gud udøser guddommelig nåde over dem, der elsker og tjener ham« (*A New Witness for the Articles of Faith*, 1985, side 371).

Med hensyn til de åndelige gaver, som vor himmelske Fader skænker os, har han sagt: »Stræb da alvorligt efter de bedste gaver og betænk steds, hvorfor de er blevet givet« (L&P 46:8).

»AT ALLE MÅ HAVE GAVN DERAFT« (L&P 46:9).

En af grundene til, at vi skal huske på disse gaver og årsagen til, at vi modtager dem, er, at vi derved undgår at lade os bedrage. Når vi står over for Satans efterligninger, vil vi kunne gennemskue dem. (Se L&P 46:7-8).

En anden grund til, at vi skal huske på vores åndelige gaver, er, at vi derved kan styrke hinanden.

»Enhver har fået en gave gennem Guds ånd ... så alle kan få gavn deraft« (L&P 46:11-12).

»STRÆB DA ALVORLIGT EFTER DE BEDSTE GAVER«

Skønt ethvert medlem af Kirken har fået mindst én åndelig gave, forventer Herren, at vi aktivt stræber efter »de bedste gaver«. Men hvilke af alle Åndens gaver er så bedst?

Et svar er, at de bedste gaver er dem, som vi står og har brug for på et givent tidspunkt. Måske har en nyomvendt brug for et stærkere vidnesbyrd. Den bedste gave, som hun kan bede om på det tidspunkt i sit liv, er overbevisningens gave. Efterhånden som hun udvikler sig i evangeliet, vil hun søge efter andre gaver.

Ifølge apostlen Paulus er den bedste gave barmhjertighed eller Kristi rene kærlighed.

Han siger, at om vi så »har al tro, så (vi) kan flytte bjerge, men ikke har kærlig-

hed,« så er vi intet (1 Kor 13:2; se Moroni 7:47-48; 10:20-21; 32).

Mollie Sorensen fra Napa i Californien mindes, dengang hun stræbte efter kærlighedens gave. En dag skændtes hun med sin teenagesøn. Søster Sorensen, der var rystet over sin egen opførsel, tryglede sin himmelske Fader om hjælp til at styre sit temperament. Hun vidste, at hun sikkert ville miste besindelsen igen, hvis hun kom ud for en lignende situation.

Hun siger, at efter at hun havde bedt og mediteret i flere timer, »dukkede et svar op i mit sind. Jeg forstod langt om længe, at hvis jeg ville stræbe efter at have en større åndelig kraft i mit liv hver dag, så ville tendensen til at såre andre forsvinde ... selv i pressede situationer.«

Siden da har Mollie fulgt et program, der beriger hende åndeligt, og det gør det muligt for hende at nyde kærlighed, fred og de andre af Åndens frugter, som hun ønsker (*Ensign*, september 1989, side 30).

Vi kan også modtage alle de af Åndens gaver, som vor himmelske Fader ønsker, at vi skal nyde, hvis vi bare vil stræbe alvorligt efter dem, takke ham for vores velsignelser, »altid øve dyd og hellighed for (ham)« (L&P 46:33) og altid huske på, hvorfor han giver os disse vidunderlige gaver.

• *Hvilke åndelige gaver besidder du, som kan bruges til at tjene andre?*

• *Hvordan har andre benyttet deres gaver til at velsigne dig?* □

Store ændringer i præstedømmets og

Don L. Searle

Den nye undervisningsplan for Det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen, som begynder i januar 1998, vil opmuntre medlemmerne til at komme til Kristus ved at hjælpe dem til at forstå og efterleve evangeliets principper og lærdomme.

Fra januar 1998 deltager bærere af Det Melkisedekske Præstedømme og søstrene fra Hjælpeforeningen i et nyt kursus, som ikke alene skal øge deres kundskab, men også give dem vækst i deres stu-

dium af evangeliet, deres åndelighed, tjenestegerning og lederskab.

Formålet er at hjælpe medlemmer og ledere til mere effektivt at omsætte evangeliets sandheder i praksis. For at opnå dette mål behandler det

nye materiale bestemte områder hver søndag i måneden.

Den første søndag i måneden gælder det for præstedømmekvorummernes vedkommende udførelse af præstedømmets pligter. Disse instruktioner vil blive givet af kvorum- og gruppelederne. Tilsvarende vil Hjælpeforeningen den første søndag i måneden fokusere på Hjælpeforeningens virke, som bl.a. omfatter at fremme den enkeltes åndelige udvikling og vidnesbyrd. På denne søndag er det Hjælpeforeningens præsidentskab, der giver instruktionerne.

Den anden og tredje søndag i hver måned studerer præstedømmekvorummerne og Hjælpeforeningens medlemmer Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges præsidenteres lærdomme. I 1998-1999 vil vi studere den nye bog *Kirkens præsidenteres lærdomme: Brigham Young*.

Den fjerde søndag i måneden er emnet for lektionerne i præstedømmekvorummerne og Hjælpeforeningen *Vor tids lærdomme* – som indeholder lektioner, der bygger på aktuelle emner og kilder, som er udvalgt af Det Første Præsidentskab. Kilderne omfatter aktuelle artikler og taler fra Kirkens nuværende præsidenter, andre medlemmer af Det Første Præsidentskab og medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum.

Hjælpeforeningens undervisningsplan

FOTO: RED CLARK

»Når vi således samarbejder, vil vi udvikle os åndeligt som Guds pagtsønner (og -døtre). Når vi samarbejder, kan vi uden skam og uden frygt modstå enhver modgang, der måtte ramme os, hvadenten den er af økonomisk, social eller åndelig art.«

Emnerne for de fire eller fem femte søndage hvert år vælges af Kirkens lokale ledere, så de tilpasses de lokale behov. Biskoprådet eller grenspræsidentskabet (eller stavs-, missions- eller distriktspræsidentskabet) leder disse lektioner.

I modsætning til de lektioner, der afholdes de første fire søndage i måneden, kan lektionen den femte søndag afholdes som fællesmøde for Det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen eller i adskilte

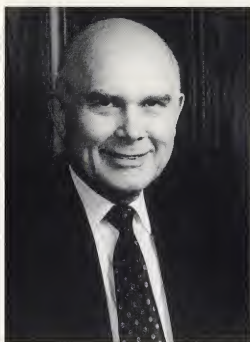
grupper af voksne brødre og søstre.

Moderne på de femte søndage kan også anvendes til at indhente lektioner, som man gik glip af på grund af konferencer eller andre årsager. Når dette er tilfældet, bør brødrene og søstrene mødes hver for sig.

Praktisk anvendelse af evangeliet

Det var præsident Gordon B. Hinckley og hans rådgivere, præsidi-

»Jeg lover ethvert medlem af Kirken, at hvis I vil læse Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young, så vil I blive grundigt undervist.«

dent Thomas S. Monson og præsident James E. Faust, der anmodede om, at man udviklede et nyt undervisningsmateriale. De to medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, som havde ansvaret for udviklingen, siger, at materialet bygger på det princip, at når undervisningen er effektiv, og lederne går foran, så motiveres medlemmerne til handling.

»Praktisk anvendelse kunne være temaet,« siger ældste Dallin H. Oaks. »Det lægger vægt på den praktiske anvendelse af evangeliske principper, især i og gennem præstedømmekvorummer og Hjelpeforeningen.«

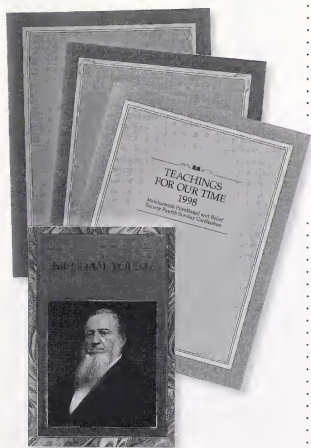
Ældste Jeffrey R. Holland siger, at man håber, at det nye undervisningsmateriale vil styrke præstedømmelederne og hjelpeforeningspræsidentskaberne i deres rolle som undervisere og ledere. »Vi ønsker, at kvorumspræsidentskaberne eller gruppelederne og hjelpeforeningspræsidentskaberne skal betragte undervisning som en del af deres lederskab.«

Skønt brødrene i præstedømmet og søstrene i Hjelpeforeningen studerer de samme lektioner den anden, tredje og fjerde søndag i måneden, så står der i retningslinjerne for det nye undervisningsmateriale, at der skal undervises i separate grupper. Derved styrkes kvorummerne og hjelpeforeningerne i deres individuelle og enestående virke.

Præsident Hinckley har talt om den form for styrke, som man vil kunne forvente at opleve i præstedømmekvorummer og -grupper. *Instruktioner til Det Melkisedekske præstedømmes kvorummer*, et hæfte om den nye undervisningsplan, der er blevet sendt ud til de lokale præstedømmeledere, citerer en udtalelse, som præsident Hinckley kom med i 1977, da han var medlem af De Tolv Apostles Kvorum:

»Det bliver en vidunderlig dag, mine brødre – det bliver en dag, hvor Herrens formål vil opfyldes – når vore præstedømmekvorummer bliver et styrkende anker for enhver mand, der hører dertil, når enhver sådan mand virkelig vil være i stand til at sige: 'Jeg er medlem af et præstedømmekvorum i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellighe. Jeg er parat til at støtte mine brødre i alle deres behov, ligesom jeg er overbevist om, at de er rede til at støtte mig i mine. Når vi arbejder sammen, vil vi vokse åndeligt som Guds pagtsønner. Når vi arbejder, kan vi stå oprejst uden forlegenhed og uden frygt, uanset hvilken modvind vi måtte komme ud i, økonomisk, socialt eller åndeligt.'«

På samme måde forventes det, at søstrene i Hjelpeforeningen vil udvikle sig ved at lære og anvende evangeliets principper til at styrke deres organisationer og skabe enig-hed. »Søstrene nyder godt af mulig-

heden for at holde deres egne møder,« siger ældste Oaks. »Det gælder især for enlige søstre. Der går noget af søsterfællesskabet tabt, når de ikke får mulighed for det.«

Mænd og kvinder vil stadig få fælles doktriner undervisning i Søndagsskolens klasser. Søndagsskolens undervisning vil ikke blive påvirket af det nye studieprogram for Det Melkisedekske Præstedømmes kvorum og Hjælpeforeningen. Medlemmerne af Det Melkisedekske Præstedømmes kvorum og Hjælpeforeningen kan holde fællesmøder den femte søndag i måneden, men hvis de den pågældende søndag gennemgår en af de lektioner fra materialet, som de er gået glip af tidligere på grund af stavs- eller generalkonference, så holder de adskilte klasser.

Inspireret hjælp til arbejdet

Set i bakspejlet står det klart, at det nye undervisningsmateriale blev udviklet ved inspirationens hjælp. Da ældste Oaks og ældste Holland fik til opgave at forbedre Det Melkisedekske Præstedømmes og Hjælpeforeningens studiemateriale, havde de begge netop atter læst *Discourses of Brigham Young*, noget de uafhængigt af hinanden havde følt sig tilskyndet til at gøre uden at vide hvorfor. Begge mente, at det ville være passende at studere Brigham Youngs taler i dag.

Senere, da disse to medlemmer af De Tolv og flere medlemmer af De

Halvfjerds begyndte at løse opgaven, var der et bestemt, inspireret møde, som ældste Holland mindes som »den dag, hvor alle brikkerne faldt på plads.« De drøftede forskellige indfaldsvinkler til det nye materiale, da ældste Oaks gik op til tavlen og begyndte at skitsere et program for hver søndag i måneden. Forslag fra de øvrige mødedeltagere fik hurtigt sat kød på skelettet. Ældste Holland siger, at da de var færdige, var det ikke en enkelt mands plan, men alle vidste, at det var det program, man burde foreslå.

Det Første Præsidentskab og medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum godkendte ideen, inden man gik i gang med at udarbejde *Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young* og de øvrige materialer til den første, fjerde og femte søndag i måneden.

Derefter henvendte generalautoriteterne sig til »en fantastisk komité af mænd og kvinder, som arbejdede hårdt for at få Brigham Young-materialet klar,« siger ældste Oaks. »De gjorde et enestående stykke arbejde.« Denne komité af frivillige udarbejdede ikke alene bogen om Brigham Young, som skal bruges den anden og tredje søndag i måneden, men hjalp også til med at samle materialet til Det Melkisedekske Præstedømmes og Hjælpeforeningens lektioner den første søndag i måneden. Undervisningsmaterialet til den fjer-

de søndag blev i det store hele udarbejdet af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum, som valgte de aktuelle emner, som de ønskede behandlet. Derefter udvalgte de materialer fra Kirkens tidsskrifter og udgivelser som kildemateriale.

Både ældste Oaks og ældste Holland udtrykker taknemlighed for den støtte, de har fået fra de to præsidentskaber for Hjælpeforeningen, der har været dybt engageret i planlægningen af materialet og støttet ændringerne. »Det tidligere præsidentskab for Hjælpeforeningen (søstre Elaine L. Jack, Chieko N. Okazaki og Aileen H. Clyde) gik hjertent ind for sagen og ønskede at efterlade det som en gave, når de blev afløst. De lagde hele deres hjerte og sjæl i det,« siger ældste Holland.

»De sendte os nogle fremragende kvinder, der hjalp med til at samle materialet,« siger ældste Oaks og tilføjer, at det nye præsidentskab for Hjælpeforeningen (søstre Mary Ellen Wood Smoot, Virginia Urry Jensen og Sheri L. Dew) har været ligeså hengivne og flittige i deres forberedelser på at præsentere det nye program.

Den første søndag

Den første søndag i måneden bliver Det Melkisedekske Præstedømmes kvorum og Hjælpeforeningen instrueret af deres ledere, og medlemmerne planlægger eller for-

bereder sig på, hvordan de kan anvende evangeliske principper i udførelsen af deres kaldelser eller roller.

Det nye hæfte *Instruktioner til Det Melkisedekske Præstedømmes kvorummere* fremhæver den hensigt: »Resultatet af den første søndags kvorum- eller gruppemøde bør være planer, der i større omfang vil anvende de talenter, som bærerne i Det Melkisedekske Præstedømme og de vordende ældster har. Disse planer bør også hjælpe dem med at blive bedre ægtemænd, fædre og sønner, samt værdige, trofaste præstedømmebærere, som aktivt arbejder på at fuldføre Kirkens mission.«

Det nye instruktionshæfte påpeger, at præstedømmelederne bør identificere de behov, som findes blandt deres medlemmer og dem, som deres medlemmer har ansvar for. Derefter kan de planlægge, hvordan man opfylder disse behov. Idet man har imødeset nogle af disse behov, er der en række forslag til emner, der kunne danne basis for en eller flere af kvorumernes eller grupperne møder den første søndag. »De er kun forslag,« påpeger hæftet, »det er ikke nødvendigt at benytte dem alle. Lederne bør være fleksible og tilpasse og kombinere forslagene, så de imødekommer deres medlemmers behov og forhold.« De 13 forslag dækker emner lige fra »Brug præstedømmet til at styrke familiens medlemmer« til »Hjælp medlemmer med at forberede sig på en mission« og

»Omsorg for de fattige og trængende på Herrens måde.«

På samme måde forklarer det nye hæfte *Instruktioner til lederen i Hjælpeforeningen*, at Hjælpeforeningens møder og de materialer, som studeres under disse møder, »bør (1) hjælpe hver søster med at vokse i kundskab og forpligtelse over for evangeliet og (2) forene søstrene i udførelsen af Kirkens mission, som består i at indbyde alle til at komme til Kristus og blive fuldkomne i ham (se Moroni 10:32).«

Fleksibiliteten i Hjælpeforeningens nye undervisningsmateriale ses klart i disse instruktioner til den første søndags »åndelig udvikling og vidnesbyrds møde.« »Eftersom hver Hjælpeforening i Kirken vil have forskellige forhold, behov og kræfter, vil ward og grene opfylde Hjælpeforeningens formål på forskellige måder. Men principperne for omsorg for og frelse af sjæle er dog altid de samme. Hver søndags møde kan øge lysten til at føre vigtige evangeliske principper ud i livet.«

Præsidentskaberne kan benytte en del af mødet den første søndag til »at belære søstrene om Hjælpeforeningens formål og videregive de instruktioner fra præstedømmets ledere, der er blevet drøftet på velfærds- eller wardsrådsmøder.« Man kan også afholde korte samtaler om evangeliet – hæftet nummer 20 forslag til emner – som kan hjælpe søstrene til at styrke deres vidnesbyrd, styrke deres familieforhold og lære dem at tjene hinanden bedre.

Man vil stadig bruge tid på at bære vidnesbyrd denne første søndag.

Mens præsidentskabet instruerer søstrene den første søndag, vil de lærere, der traditionelt har undervist i bestemte lektioner om åndelig livsførelse eller hjem- og familiekundskab, nu blot blive kaldt hjælpeforeningslærere, og de kan få til opgave at undervise den anden, tredje eller fjerde søndag. Medlemmerne i wardets eller grenens Hjælpeforening vil erfare, at de to søstre, der tjener sammen med deres præsidentinde, ikke længere bliver kaldt uddannelses- eller hjemkundskabsrådgivere, men første- og andenrådgiver. Men ansvaret for at sørge for søstrenes uddannelse og hjemkundskabsbehov hører stadig ind under Hjælpeforeningen, og præsidentinden vil nu uddelegere det til sine rådgivere.

Hvad med de kvinder og mænd, som tjener i Primary, Unge Piger eller Unge Mænd, og som derfor ikke kan deltage i Hjælpeforeningens eller præstedømmets møder? Hjælpeforeningspræsidentskaberne og kvorum- og gruppelederne må sørge for, at de får del i det materiale, man har drøftet, og de opgaver, man er blevet givet ved møderne den første søndag i måneden, siger ældste Oaks. Til de øvrige søndage findes der den trykte håndbog, artikler og lektioner, som disse medlemmer kan studere på egen hånd. Derudover håber man, at deres ægtefæller eller andre voksne familiemedlemmer vil sætte dem ind

i dagens lektioner fra Hjælpeforeningen eller præstedømmet.

Anden og tredje søndag

På præsident Hinckleys opfordring er Kirkens præsidenters lærdomme blevet gjort til den del af det nye undervisningsmateriale. »Han er selv en stor underviser og historiker par excellence, der elsker de principper, som findes i de tidligere præsidenters lærdomme,« siger ældste Holland. Præsident Hinckley citerer ofte præsidenternes ord for medlemmerne af De Tolvs Kvorum og andre generalautoriteter, og han er ivrig efter, at resten af Kirkens medlemmer også får del i deres lærdomme.

Studiehåndbogen for 1998-1999, *Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, bliver uddelt til alle sidste dages hellige over 18 år, og det er meningen, at hæftet skal indgå som en del af det bibliotek, som vedkommende benytter til sit personlige studium af evangeliet. I de kommende år vil man gennemgå andre præsidenters lærdomme, men ikke nødvendigvis i kronologisk rækkefølge.

Hvorfor begynde med Brigham Youngs lærdomme? Rent praktisk »var Brigham Young den, der var lettest tilgængelig for os,« forklarer ældste Oaks. »Præsident Youngs belæring er så omfattende og er blevet så omhyggeligt gennemgået og katalogiseret, at det var forholdsvis let at samle dem i et bind, der kan anvendes i to år.« Arbejdet med de

øvrige præsidenters lærdomme, deriblandt profeten Joseph Smith, skridder nu frem til brug i fremtiden.

Ældste Holland påpeger, at udover at ære sine utrolige gaver som profet tilbragte præsident Young flere årtier med at undervise medlemmer i, hvordan de skulle anvende de principper, som var blevet åbenbart gennem profeten Joseph Smith. Kirkens anden præsident var den praktiske anvendelses mester – og det er jo netop det, der er målet med det nye undervisningsmateriale.

Det vil sikkert overraske medlemmerne, hvor anvendelige hans lærdomme er i 1990'erne og de kommende år. »Der har været en tendens blandt medlemmerne og dem uden for Kirken til at betragte Brigham Young som den store kolonisateur, den store, praktiske amerikanske Moses – hvilket han også var. Men jeg forundres over hans skarpe sind. Han er genial og inspireret, uanset hvilken standard man måler ham efter. Man behøver bare at læse det, han skrev, for at forstå, at hans ord taler til os den dag i dag,« siger ældste Holland.

Ældste Oaks er ganske enig. »Jeg lover medlemmerne, at hvis I vil læse disse belæring, så vil I blive grundigt undervist og opløftet af sandheden, skønheden og værdien af de evangeliske principper, som denne store profet forkyndte. De har stor kraft.«

»Vi er en verdensomspændende Kirke, og i mange områder er det eneste materiale, som de har til rådighed, det, som vi giver dem . . . Vi har været omhyggelig med at trække på materiale, som vi ved, at de allerede har til rådighed.«

Som et eksempel citerer ældste Oaks fra præsident Brigham Youngs lærdomme: »Mange tilegner sig den idé, at de er i stand til at begynde at undervise i principper, der aldrig er blevet undervist i. De er ikke klar over, at i det øjeblik, hvor de giver efter for denne forestilling, har djævelen magt over dem til at lede dem ind på uheldig grund« (*Discourses of Brigham Young*, red. John A. Widtsoe, 1978, side 77-78). Det, siger ældste Oaks, er stadig en nyttig advarsel for enhver, som vil påtage sig at udbrede evangeliske principper, som går ud over det, profeterne har forkyndt.

Fjerde søndag

Den fjerde søndag i måneden sætter det nye materiale fokus på emner fra vor tid, og det tillader en fleksibilitet, når det gælder valget af aktuelle emner. Det Melkisedekske Præstedømmes kvorummer og grupper og søstre i Hjælpeforeningen studerer ti forskellige emner udvalgt af Det Første Præsidentskab, samt to emner udvalgt af stavs-, missions- eller distriktspræsidenterne. Det ene af de emner, som de lokale leder har valgt, tages op i det første halvår, og det andet tages op i andet halvår.

Kildematerialet til lektionerne om disse emner er belæringer fra Kirkens præsident, hans rådgivere og medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum, som findes trykt i nyere eksemplarer af Kirkens tidsskrifter. Der angives også yderligere kilder fra andre af Kirkens publikationer.

Må lærerne benytte andre kilder? Relevante skriftsteder vil være passende. Men lærerne opfordres *ikke* til at søge andre kilder. »Vi mener, at vi giver rigeligt med stof til en stimulerende og opbyggende lektion,« siger ældste Oaks. »Man skal hellere rette sin energi mod at forbedre vore undervisningsmetoder.«

»Vi er en verdensomspændende kirke,« forklarer ældste Holland, »og i mange områder er det eneste materiale, som de har til rådighed, det, som vi giver dem. Vi følte en forpligtelse til at løse vores opgave så godt, at underviserne kunne få rigeligt med materiale, selv i egne, hvor de ikke har adgang til større biblioteker eller computerdatabaser med SDH-materialer. Vi har været omhyggelig med at trække på materiale, som vi ved, at de allerede har til rådighed.« Til de områder, hvor Kirken er meget ny og de oversatte materialer er få, arbejder man på at udarbejde retningslinjer for, hvordan man bedst udnytter de sparsomme materialer, der er tilgængelige.

»Vi kunne ikke iværksætte dette nye undervisningsprogram uden Kirkens tidsskrifter,« siger ældste Oaks. *Ensign* og de internationale tidsskrifter vil fortsat være den væsentligste kilde til materiale til fjerde søndags lektioner i Det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen. Alle medlemmer og ledere opfordres til at abonnere på Kirkens tidsskrifter som en del af deres studiemateriale.

Næring til medlemmerne

Både ældste Oaks og ældste Holland betragter undervisning af høj kvalitet som den måde, hvorpå man kan holde på de nye medlemmer og vinde dem tilbage, der i øjeblikket ikke nyder alle evangeliets velsignelser.

Ældste Oaks påpeger, at nye medlemmer kommer ind i Kirken efter at have modtaget en intensiv, men meget grundlæggende undervisning i evangeliet af missionærerne. I løbet af denne undervisning har de modtaget stærke åndelige bekræftelser. De har brug for at opleve en undervisning i ward og grene, som fortsat rører deres ånd. Mindre aktive medlemmer, der ønsker at vende tilbage, skal opleve en undervisning, med et solidt evangelisk grundlag styrker deres beslutning.

»Alle Kirkens medlemmer bør øge deres doktrinaire forståelse af evangeliet og derved styrke deres vidnesbyrd,« siger ældste Holland. Det vil ikke ske for nye medlemmer, hvis de lades helt uden stærk opbakning efter blot seks korte missionærlektioner, og det vil ikke ske for dem, der har været medlemmer hele deres liv, hvis de ikke fortsætter med at studere og overveje evangeliske principper hele deres liv.

Præsident Hinckley taler ofte om at nære medlemmerne »gennem Guds gode ord« (Moroni 6:4). Ældste Holland siger: »Vi mener, at dette nye undervisningsmateriale vil give dem næring.« □

EN HYLDEST TIL BRODER JOSEPH

I de fleste af sine 38 leveår blev Joseph Smith betragtet som et mysterium af dem, der kun kendte ham af omtale. Men for dem, der virkelig kendte ham, var han Herrens profet og deres ven. For dem, der kendte ham bedst – nemlig hans familie – var han også bror, ægtemand, far og søn. Joseph Smith elskede sin familie og prioriterede sine venskaber meget højt.

Det er denne Joseph, som kunstneren Liz Lemon

skildrer i de billeder, som er gengivet her. Skønt medlemmerne i Kirkens tidlige tid omtalte generalautoriteter som »ældste« eller »præsident,« omtalte de fleste af dem, der kendte profeten ham blot som »broder Joseph«. Ordvalget var hans eget. Han var blandt venner, og han brød sig ikke om at være alt for formel. Så på de følgende sider vil vi mindes ham igen, ikke bare som profeten, men også som »broder Joseph«.

DET MELKISEDEKSKE PRÆSTEDØMMES GENGIVELSE: »Og atter, hvad hører vi? ... Peter, Jakob og Johannes' røst i ørkenen mellem Harmony i Susquehanna County, og Colesville i Broome County ved floden Susquehanna, der forkyndte, at de var i besiddelse af nøglerne til riget og til tidernes fyldes uddeling« (L&P 128:20).

HVIS FAR VIL HOLDE OM MIG

Da Joseph var syv år gammel, fik han en alvorlig betændelse i benet. En læge undersøgte ham og gjorde sig klar til at skære den syge del af knoglen væk. Han anbefalede, at man bandt Joseph med reb og gav ham lidt spiritus til at dulme smerten. »Nej,« udbød Joseph, »jeg vil ikke røre spiritus, og jeg vil heller ikke bindes. Men hør, hvad jeg har at sige. Hvis far sidder på sengen og holder mig i sine arme, så vil jeg gøre alt, hvad der er nødvendigt for at få fjernet knoglen.« Joseph led voldsomme smerter, under operationen – som lykkedes (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, 1958, side 56-58).

MORONI

Da Joseph var 17 år, bad han en aften, da »en person viste sig ved siden af min seng ... Han kaldte mig ved navn og sagde til mig, at han var en budbærer, sendt til mig fra Guds åsyn, og at hans navn var Moroni, at Gud havde et værk for mig at udføre« (JS-H 1:30, 33).

STYRKE I SJÆL OG SIND

»(Profeten Joseph Smith) besad de ædleste og reneste menneskelige karaktertræk, som ofte kom til udtryk i uskyldig morskab – som at spille bold, at brydes med brødrene ... og at more sig. Han var ikke så stivsindet og stram i masken, at

han ikke kunne smile eller føle glæde i hjertet. Åh, han var så fuld af glæde; han var fuld af munterhed; han var fuld af kærlighed« (Joseph F. Smith, *Collected Discourses*, bind 5, den 23. december 1894).

LAD OS ORDNE FAR

»Åh, må Gud give, at jeg atter må få lov til at se min dejlige familie og nyde frihedens og selskabelighedens søde frugter. Det ville fylde mit hjerte med udsigelig taknemlighed at få lov til at knuge dem til mit bryst og kysse deres søde kinder« (Joseph til Emma Smith, den 12. november 1838).

SMÅ HÆNDER

»Da jeg vendte hjem, fandt jeg Emma syg. Hun havde født en søn, som ikke overlevede fødslen« (Joseph Smith, *History of the Church*, 5:209). Alt i alt mistede Joseph og Emma fem børn.

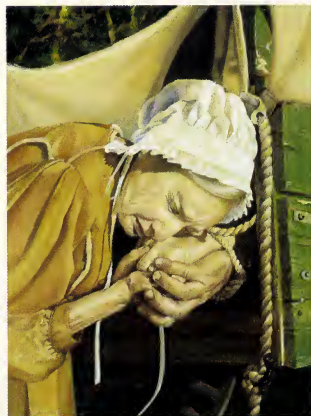
SOM ET LAM

»Jeg går som et lam til slagtebænken, men jeg er rolig som en sommermorgen, min samvittighed er uplettet for Gud og alle mennesker. JEG SKAL DØ USKYLDIG, OG DET SKAL SIGES OM MIG: HAN BLEV MYRDET MED KOLDT BLOD!« (L&P 135:4).

EMMAS SALMER

Herren kaldte Emma »en udvalgt kvinde, som jeg har kaldet« til at være »en trøst for min tjener Joseph Smith« og til »at foretage et udvalg af åndelige sange ... i min kirke. Thi min sjæl fryder sig i hjertets sang« (L&P 25:3-12).

Et fingerpeg om, hvor godt Emma opfyldte sin kaldelse, ses i hendes svigermor Lucy Mack Smiths hyldest: »Jeg har aldrig i mit liv set en kvinde, der kunne udholde enhver form for udmattelse og trængsel måned efter måned, år efter år, med samme urokkelige mod, iver og tålmodighed, som hun har gjort« (*History of Joseph Smith*, side 190-191).

»GUD VELSIGNE DIG, MOR!«

Joseph og flere andre blev taget til fange i Far West i Missouri og lænket i en vogn med tæt lærredsdækket. Da Josephs mor nåede frem, skubbede han sine hænder ud under dækket, så hun kunne holde dem. Lucy græd: »Joseph, sig noget til din stakels mor. Jeg kan ikke gå herfra, før jeg har hørt din stemme.«

Joseph hulkede: »Gud velsigne dig, mor!« Så satte vognen i gang, hvilket brutalt skilte dem ad. Joseph og de andre fanger tilbragte de næste seks måneder i fængslet i Liberty (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, side 290-291). □

Lyset og Livet

Ældste Dallin H. Oaks
De Tolv Apostles Kvorum

**Vi elsker Herren Jesus Kristus.
Han er Messias, vor Frelser
og Forløser**

Visse mennesker, som hævder at følge Kristus, insisterer på, at medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ikke er kristne. Faktisk er der folk, der lever af at angribe vores kirke og dens lærdomme. Jeg ville ønske, at de alle kunne have oplevet det samme, som jeg.

En bekendt, som for første gang var på besøg i Salt Lake City, opsøgte mig på mit kontor. Han er en veluddannet mand, en hengiven og oprigtig kristen. Selvom vi ikke drøftede det, så vidste vi begge, at visse ledere af hans trossamfund har forkyndt, at medlemmer af vores kirke ikke er kristne.

Efter at have talt lidt om løst og fast, sagde jeg til min ven, at der var noget, jeg gerne ville vise ham. Vi spadserede over til Tempelpladsen og hen til det nordlige besøgscenter. Vi så på billederne af apostlene og profeterne fra Bibelen og Mormons Bog. Derefter førte vore skridt os på ad rampen til anden sal. Her dominerer Thorvaldsens storslåede statue af den opstandne Kristus en sal, som skal forestille verdensrummets uendelighed og Guds skaberværks herlighed.

Da vi trådte ind i lokalet og fik øje på denne majestætiske skulptur af Kristus, der med udstrakte arme viser sårene fra korsfæstelsen i sine hænder, gav min ven et gisp fra sig. Vi stod stille et øjeblik og lod ærbødigt tankerne gå til vor Frelser. Uden at sige mere begav vi os ned i stueetagen. På vejen passerede vi forbi dioramaet, som viser profeten Joseph Smith, der knæler i den hellige lund.

Da vi forlod Tempelpladsen og tog afsked med hinanden, tog min ven mig i hånden. »Tak fordi du viste mig det,« sagde han. »Nu forstår jeg meget ved din tro, som jeg ikke har forstået før.« Jeg håber, at enhver, der har næret tvivl om, hvorvidt vi er kristne, kan få den samme forståelse.

Vi elsker Herren Jesus Kristus. Han er Messias, vor Frelser og Forløser. Han er det eneste navn, hvorved vi kan blive frelst (se Mosiah 3:17, 5:8; L&P 18:23).

Jesus Kristus er verdens lys, fordi han er kilden til det lys, der øger vores forstand, fordi hans lærdomme og hans eksempel oplyser vores vej og på grund af hans magt til at overtale os til at gøre godt.

Vi stræber efter at tjene ham. Vi tilhører hans kirke, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Vore missionærer og medlemmer vidner om Jesus Kristus i mange nationer over hele verden. Som profeten Nephi skrev i Mormons Bog: »Vi taler om Kristus, vi glæder os i Kristus, vi prædiker om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med vore profetier, for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder« (2 Nephi 25:26).

Som vi siger i vores første trosartikel: »Vi tror på Gud, den evige Fader, på hans Søn Jesus Kristus og på den Helligånd.« Gud Faderen er vore ånders Fader, himlens og jordens ophavsmand og den, der udtænkte planen for vores frelse (se Moses 1:31-33, 39; 2:1-2; L&P 20:17-26). Jesus Kristus er hans Enbårne Søn, Jehova, Israels Hellige og Gud, Messias, »hele jordens Gud« (3 Nephi 11:14).

Mormons Bog beretter om den opstandne Herres besøg hos nogle af Amerikas folk. Klædt i en hvid kjortel steg han ned fra himlen. Da han stod midt i mængden, strakte hans sine arme ud og sagde:

»Se, jeg er Jesus Kristus, om hvem profeterne vidnede, at han skulle komme til verden.

Og se, jeg er verdens lys og liv« (3 Nephi 11:10-11).

I overensstemmelse med hans ord bekræfter vi højtjdeligt, at Jesus Kristus er verdens lys og liv. Alt blev skabt ved ham. Under ledelse af Faderen og ifølge dennes plan er Jesus Kristus Skaberen, alle tings lys og liv. Gennem nutidig åbenbaring ved vi, at Jesus Kristus er »sandhedens ånd, som kom til verden, fordi verden blev skabt ved ham, og i ham var menneskets liv og menneskets lys.

Verderne blev til gennem ham. Menneskene blev skabt ved ham, alle ting blev skabt ved ham, af ham og til ham« (L&P 93:9-10).

Jesus Kristus er verdens lys, fordi han er kilden til det lys, som »kommer fra Guds nærhed og opfylder det umådelige rum« (L&P 88:12). Hans lys er »det sande lys, som oplyser hvert menneske, der kommer til verden« (L&P 93:2). Hans eksempel og hans belæring oplyser den sti, som vi bør følge for at vende tilbage til vor himmelske Faders nærhed.

I løbet af sit jordiske virke sagde Jesus: »Se, jeg er lyset, jeg har givet jer et eksempel« (3 Nephi 18:16). Frelseren fremhævede det nære forhold mellem hans lys og hans befalinger, da han underviste nephitterne: »Se, jeg er loven og lyset« (3 Nephi 15:9). Vi bør leve på en sådan måde, at vi kan blive oplyst af hans Ånd, og sådan, at vi kan høre og følge tilskyndelserne fra Helligånden, som vidner om Faderen og Sønnen (se L&P 20:26).

Jesus Kristus er verdens liv på grund af sin enestående rolle i det, som skrifterne kalder »den store og evige plan til befrielse fra døden« (2 Nephi 11:5). Hans opstandelse og forsoning frelser os fra både fysisk og åndelig død.

KRISTUS I GEDSISÅNE HAVT, AF HARRY ANDERSON

Jesus Kristus er også verdens lys på grund af sin magt til at overtale os til at gøre godt. »Den, som tror disse ord, som jeg har talt ... skal vide, at dette er sandt, thi Ånden overtaler mennesker til at gøre godt.

Og det, der får menneskene til at gøre godt, er af mig; thi det gode kommer ikke fra nogen anden end mig« (Efter 4:11-12).

Således ser vi, at Jesus Kristus er verdens lys, fordi han er kilden til det lys, der øger vores forstand, fordi hans lærdomme og hans eksempel oplyser vores vej og på grund af hans magt til at overtale os til at gøre godt.

Jesus Kristus er verdens *liv* på grund af sin enestående rolle i det, som skrifterne kalder »den store og evige plan til befrielse fra døden« (2 Nephi 11:5). Hans opstandelse og forsoning frelser os fra både fysisk og åndelig død.

Jakob frydede sig over denne livets gave: »O, hvor stor er ikke Guds godhed, som bereder en udvej til vor flugt fra dette frygtelige uhyres magt! Ja, dette uhyre, døden og helvede, som jeg kalder legemets død og ligeså åndens død« (2 Nephi 9:10).

Vores u dødelige liv er nu sikret, fordi den opstandne Herre har forløst os fra den fysiske død. Men han har også sonet for verdens synder. Eftersom »alle har syndet«

(Rom 3:23), er vi alle åndeligt døde. Vort eneste håb om liv er vores Frelser, som »hengiver sig selv som et sonoffer for synd« (2 Nephi 2:7).

For at kunne gøre krav på vor Frelseres livgivende triumf over den åndelige død, som vi lider på grund af vores synder, må vi følge de betingelser, som han har foreskrevet ved at omvende os, ved at blive døbt og »ved at adlyde evangeliets love og forordninger« (3. Trosartikel).

Vi bør takke ham for hans ubetingede gave, u dødeligheds. Vi bør modtage ordinanserne og holde de pagter, som er nødvendige for at modtage den betingede gave, evigt liv, »den største af alle Guds gaver« (L&P 14:7).

Kort sagt indbyder sidste dages hellige hinanden og mennesker overalt til, som en profet siger i Mormons Bog, at »komme til Kristus, som er den Hellige i Israel, og få del i hans salighed og i hans forløsnings kraft. Ja, kom til ham og giv ham jeres hele sjæl som et offer til ham og vedbliv i faste og bøn og hold ud til enden; og så sandt, som Herren lever, skal I blive frelst« (Omni 1:26).

Må Gud velsigne os alle til at komme til Kristus. Jeg vidner om, at han er vor Frelser og Forløser, verdens lys og liv. □

Tilpasset fra en tale holdt ved oktoberkonferencen 1987.

Selv i den dybeste sorg

Sveinbjörg Gudmundsdóttir

Jeg stod og betragtede min sovende søn. Han sov tungt af al den bedøvelse, som lægen havde givet ham. Mit hjerte føltes lige så tungt, ja, faktisk føltes hele min sjæl tynget, som om en stor byrde var blevet lagt på mine skuldre.

Hvordan ville denne dags forfærdelige begivenheder påvirke min søns liv? tænkte jeg. Han var kun 20 år og havde set sin storebror og en af vores bedste venner styrte ned fra et snedækket islandsk bjerg og dø. Begge var unge mænd, der havde hele livet foran sig. Den ene var vores grenspræsident. Han efterlod sig en ung kone og to små børn, hvoraf den yngste kun var seks uger gammel.

De tre venner havde forladt mit hjem den januarmorgen for at vandre op ad et nærliggende bjerg. Jeg havde tryglet dem om ikke at tage af sted. Jeg vidste, at der var is på bjerget, og vejrmeldingen lød på dårligt vejr. Men de ville ikke høre på mig. Jeg kunne stadig se deres smilende ansigter, mens de vinkede og kørte af sted. To af dem skulle jeg aldrig mere se i levende live. Sorgen var så overvældende, at jeg lukkede øjnene. Smerten stak mig i hjertet som en skarp kniv.

Hvordan kunne Herren tillade, at det var sket? Disse unge mænd havde været så godt som de eneste præstedømmebærere, vi havde i vores meget lille gren. Jeg fattede det ikke. Jeg følte, at Herren havde svigtet os.

Jeg klædte mig af og knælede som sædvanlig ved siden af min seng for at takke min himmelske Fader for den dag, der var gået. Men jeg kunne ikke sige et ord. *Hvordan skulle jeg kunne takke ham for denne frygtelige dag? Hvad var der at takke ham for? Der måtte være noget*, kan jeg huske, at jeg tænkte. Og så kom jeg i tanker om min sovende søn og følte skammen fylde mit hjerte. *Hvordan kunne jeg dog glemme ham?* Han havde svævet i samme fare som de andre, men han var vendt levende tilbage. Jeg takkede min himmelske Fader for, at han havde be-

skyttet ham og ført ham tilbage til mig. Jeg bad ham hjælpe min søn gennem denne krise.

Og så takkede jeg min himmelske Fader for de to unge mænd, som var døde – min ældste søn og vores ven, vores grenspræsident. Jeg takkede ham for, at jeg havde lært dem at kende og elsket dem og nydt deres venskab. Jeg takkede ham for, at de begge var blevet omvendt, at de begge havde troet på ham og på hans Søn, vor Frelser, og at begge havde ændret deres liv, før de døde. De var begge døde i Herren – åh, hvor var jeg dog taknemlig for det!

Og så takkede jeg min himmelske Fader for mine fire andre børn, som var raske og i live, for mine gode svigerbørn og for mine børnebørn. Og jeg blev ved. Der var så meget at takke Faderen for; der syntes ikke at være nogen ende på det.

For hver tak syntes byrden i mit bryst at blive lettet, og en varm livgivende følelse skyllede gennem min krop. Mit sind blev fyldt med fred, og mit hjerte med glæde.

Hvordan kan det gå til? tænkte jeg. *Hvordan kan jeg føle glæde efter det, der er sket?* Men det gjorde jeg, og jeg vidste, at det var i orden. Sorgen var der stadig, dyb og smertefuld, men der var også glæde. Jeg havde erfaret, at selv i den dybeste sorg kan vor himmelske Fader velsigne os med fred og glæde. Nøglen er tro på vor Herre og Frelser, fuldkommen tillid til ham og taknemlighed – vi skal være vor himmelske Fader taknemlige for alt, hvad vi har, og alt, hvad vi har haft.

Jeg afsluttede min bøn og lagde mig i min seng. Jeg vidste stadig ikke, hvorfor de to dødsfald var sket, men det betød ikke noget. Jeg havde følt min himmelske Faders kærlighed. Vi var i hans hænder, og alt ville ordne sig. □

Hvordan kunne jeg takke Herren for denne forfærdelige dag? Hvad var der at takke ham for?

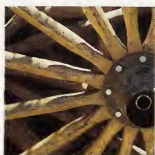

JEG ER PIONER

Hvordan en fransk teenager blev sidste dages hellig pioner

Catherine Ramognino Thorpe,
fortalt til Don Thorpe

Jeg kunne næsten føle vognhjulenes rumlen, mens de skræbede med stenene og rodede op i støvet i de dybe, furede hjulspor. Det var en aften som så mange andre i løbet af mine teenageår i Paris, men denne aften var jeg opslugt af et fransk dokumentarprogram om mormonpionerne. Jeg havde aldrig set magen før, og jeg var forbavset over lighederne mellem mormonernes vandring og israelitternes udvandring fra Egypten. Mormonpionerernes mod og lidelser rørte noget dybt i mit hjerte.

Jeg havde aldrig før hørt om mormonerne, og jeg blev interesseret i at få noget mere at vide om dem. Men jeg blev snart opslugt af mit travle liv som studerende og glemte de følelser, det havde vakt i mig. Desuden var jeg jo kun intellektuelt interesseret i det, eller det var i hvert fald, hvad jeg bildte mig selv ind. Lidet anede jeg, hvordan de knagende pionerhjul skulle ændre mit liv.

Min mor arbejdede i en modeforretning i Paris og holdt meget af de amerikanere, som hun traf der. Hun kom til at holde meget af det engelske sprog og opfordrede mig til at lære engelsk, lige fra jeg var helt lille. Om sommeren sendte hun mig til England eller Skotland for at bo hos engelsktalende familier. Et år opmuntrede hun mig til at tage del i et amerikansk sommerlejr-udvekslingsprogram. Det var gennem dette program, at jeg blev lejrleder i Sharon i staten Vermont – Joseph Smiths fødested. Måske var det Herren, der allerede dengang forsøgt

at få hjulene til at dreje igen. Desværre hørte jeg intet om Joseph Smith eller mormonerne, mens jeg var der.

Men flere år senere begyndte hjulene at dreje igen med stor kraft. Jeg læste engelsk, med særlig vægt på amerikansk kultur, ved Sorbonne Universitetet i Paris. Da jeg overvejede et emne til min afhandling, kom jeg i tanker om dokumentarprogrammet om mormonerne. Jeg spurgte min studievejleder, om jeg kunne skrive noget om dem. Ingen andre på Sorbonne havde skrevet en afhandling om mormonerne, så min studievejleder mente, at emnet kunne være interessant. Men han insisterede på, at jeg skulle vælge et aspekt ved mormonismen, som var enestående.

Efter at være begyndt på mit researcharbejde opdagede jeg, at der ikke var oplysninger nok om mormonerne i universitetets bibliotek. Jeg konkluderede, at jeg blev nødt til at tale med dem. På det tidspunkt havde jeg fundet ud af, at det officielle navn for mormonkirken var Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Med den oplysningen lykkedes det mig at lokalisere hovedkvarteret for

Herover fra venstre: Catherine i Paris; genealogiske optegnelser granskes; der foretages research; et møde med ældste LeGrand Richards; sammen med sin kommende mand, mens hun venter på at blive døbt. Til højre: Catherine i det kostume, hun har på, når hun virker som guide i Deseret Village Pioneer Park (en slags frilandsmuseum) i Salt Lake City.

missionen i Paris og modigt banke på døren. Jeg spurgte den missionær, som lukkede op: »Er der nogen her, som kan fortælle mig om mormonerne?«

Det lykkedes den overraskede unge mand at stamme: »Ja, ja. Kom ind.«

Efterhånden som mine studier i missionshjemmet skred frem, erfarede jeg, at de sidste dages hellige tror på udførelse af ordinanser for afdøde forfædre. Jo mere jeg læste om tempelordinanser for de døde, desto mere fik jeg lyst til at beskæftige mig med det emne. Den titel, som jeg til sidst valgte til min afhandling, kunne få selv gamle medlemmer af Kirken til at stoppe op: »Genealogi og mormonkirken.« Det var sådan jeg blev kendt i missionen i Paris som »Genealogi-pigen«.

Det var på dette tidspunkt, blot to måneder efter mit første besøg i missionshjemmet, at jeg traf min kommende mand. Han var amerikansk freelance-fotograf og forfatter, som var på rejse i Frankrig. Missionærerne fortalte ham om mig, og han besluttede at lave et interview med mig til eventuel brug i et af Kirkens tidsskrifter. Efter at have talt med mig om Kirken, spurgte han, om jeg havde overvejet at blive medlem. Jeg trak på skuldrene og sagde: »Jeg er bare nysgerrig.«

Men bagefter tilføjede jeg: »Der er noget usædvanligt ved jeres kirke. Jeg følger altid en vis fred, når jeg besøger missionshjemmet. Faktisk er jeg altid glad, når jeg har lejlighed til at vende tilbage.« Men jeg insisterede stadig på, at min interesse udelukkende skyldtes akademisk nysgerrighed.

Nogle måneder senere besluttede jeg at fortsætte min research med et besøg i de berømte slægtshistoriske faciliteter i Salt Lake City. Jeg ankom til Utah dagen før præsident Joseph Fielding Smiths begravelse, og jeg tog hen til hans lit de parade med en SDH-pige, som jeg havde skrevet sammen med, mens jeg boede i Frankrig. Jeg blev meget imponeret af, at der slet ikke syntes at herske fortvivlelse ved begravelsen.

Samtidig vendte den fotograf, jeg havde truffet i Paris, tilbage til Salt Lake City, og vi genoptog forbindelsen. Jeg

bad ham om at læse korrektur på min afhandling, og som tiden gik, bemærkede han, at mine kommentarer i afhandlingen blev mere og mere positive. Til at begynde med skrev jeg: »Mormonerne tror ... « og senere skrev jeg, uden at være klar over det: »Vi tror ... «

En aften spurgte han mig, om jeg ville undervises af missionærerne. Jeg tøvede og gentog mit tidligere svar: »Jeg er bare nysgerrig.« Men jeg lød ikke helt så sikker mere, så han sagde: »Hvad har du at tabe ved det?«

Jeg smilede og svarede: »Tjah, ikke noget, vil jeg tro.« Tre uger senere blev jeg døbt, og vognhjulene drejede igen, nu hvor jeg selv blev pioner – det eneste medlem af Kirken i min familie. Kort efter fik jeg det privilegium at give mange af mine forfædre mulighed for at vælge at blive medlemmer af Jesu Kristi Kirke.

Halvandet år efter min dåb blev fotografen og jeg gift i templet i Salt Lake City. Da han traf mig, var han ikke klar over, hvordan de vognhjul, som var blevet vist i et fransk dokumentarprogram, ville påvirke hans liv.

Nu skriver vi 1997, og vi fejrer 150 år for pionerernes ankomst til Saltsødalene, og nu hvor jeg fortæller min historie, fornemmer jeg virkelig vognhjulenes rumlen, mens de skraber mod stenene og hvirvler støvet op i de dybe, furede hjulspor. Det er en dag som så mange andre, og jeg trækker en håndkærre i 150 års vogntogsparaden på den historiske pionerrute nær Big Sandy Crossing i Wyoming. Under denne rekonstruktion spiller jeg en autentisk pionerpige fra Frankrig, som blev medlem af Kirken i Italien og kom til Zion i 1850'erne. Det virker utroligt, at jeg vandrer langs den samme rute, indånder det samme støv og hører de samme lyde, som hun og mange andre pionerer gjorde for så længe siden.

Mens jeg vandrer, mindes jeg det dokumentarprogram, jeg så som ung pige i Frankrig, og jeg kan fornemme tilstedeværelsen af de mange sidste dages hellige, som levede og døde langs denne rute. Men den rolle, jeg spiller, er ikke bare en historie fra vores pionerfortid, det er også min historie – for jeg er også pioner. □

Græshoppepløgen, Dan Baxter

I maj 1848 blev de sidste dages hellige pionerer i Solsødalen noget modløse, da sværme af græshopper begyndte at æde det modne korn og de grønne søger, som var livsnødvendige for dem. Mænd, kvinder og børn kæmpede mod de glubke insekter i ugevis. Deres inderlige bønner om hjælp blev besvaret, og mange af afgrøderne blev reddet, da sværme af møgter kom flyvende fra Den Store Sølløse og mæskede sig med græshopper i tre uger.

Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel« (Es 7:14). ☛ »Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe« (Luk 2:12). ☛

»Se, det Guds Lam, ja, den evige Faders Søn!«

(1 Nephi 11:21). ☛ »Da lyset hvilede på mig, så jeg

to personer, hvis glans og herlighed trodser enhver

beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af

dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, idet

han pegede på den anden: *Denne er min elskede Søn. Hør ham!*« (JS-H 1:17).

